

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència de l'honorable Sr. Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 13 de juny del 1934

SUMARI

S'obre la sessió a un quart de set de la tarda i nou minuts, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

L'honorable senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social i el senyor Mestres fan constar el seu vot favorable a la Llei de Contractes de Conreu aprovada en la sessió d'ahir.

Ordre del dia.

Prec del senyor Blasi al senyor Conseller de Treball i Obres Públiques sobre la construcció d'una carretera d'Alp al límit de l'ex-província de Lleida.

Precs del senyor Ruiz i Ponseti al senyor Conseller de Treball i Obres Públiques referents als Tribunals ordinaris i l'actuació dels Jurats Mixtos i a l'incompliment de les Lleis del descans dominical a Tortosa i a Roquetes.

Precs del senyor Armendares als senyors Consellers de Finances i Justícia i Dret referents al sosteniment de les Comissions arbitralis per part dels Municipis i l'ajornament de la resolució d'una causa per irregularitats, respectivament.

Contestacions dels senyors Consellers de Finances i Justícia i Dret i rectificació del senyor Armendares.

Precs del senyor Tauler al senyor Conseller de Justícia i Dret sobre els calabossos del Palau de Justícia i facilitats per a la celebració de matrimonis civils.

Resposta del senyor Conseller de Justícia i Dret i rectificació del senyor Tauler.

Precs del senyor Simó i Bofarull als senyors Consellers de Treball i Obres Públiques i Finances sobre el descans dominical i l'ajut a uns pobles, respectivament.

Resposta del senyor Conseller de Finances.

El senyor Arnau reitera el prec del senyor Armendares referent al sosteniment de les Comissions arbitralis pels Municipis.

Resposta del senyor Conseller de Justícia i Dret i rectificació del senyor Arnau.

El senyor Raurer s'adhereix al prec formulat pel senyor Simó i Bofarull al Conseller de Finances sobre ajuda a uns pobles afectats per calamitats meteorològiques.

Resposta del senyor Conseller de Finances i rectificació del senyor Raurer.

Discussió del dictamen de la Comissió sobre la proposició de Llei modificant l'art. 57 de la Llei Municipal de Catalunya.

Parlament del senyor Arnau, per la Comissió.

Discussió de la totalitat: Torn a favor del senyor Ruiz i Ponseti, resposta del senyor Arnau, per la Comissió, i rectificació del senyor Ruiz i Ponseti.

El senyor Simó i Bofarull consumeix un torn en contra.

Resposta del senyor Arnau, per la Comissió, i rectificacions dels senyors Simó i Bofarull i Arnau.

Se suspèn el debat.

Votació definitiva de la Llei de Coordinació i Control Sanitari Públic. En votació ordinària i amb el quòrum reglamentari és aprovada definitivament aquesta Llei.

Votació definitiva de la Llei sobre capacitat jurídica de la dona i dels Cònjuges. En votació ordinària i amb el quòrum reglamentari és aprovada aquesta Llei.

Lectura del dictamen de la Comissió especial (Llei Municipal de Catalunya) sobre diversos articles de la segona part del Projecte de Llei Municipal de Catalunya.

Ordre del dia per a la sessió de dijous.

S'aixeca la sessió a tres quarts de vuit de la vetlla.

S'obre la sessió a un quart de set de la tarda i nou minuts, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc roig hi ha els honorables senyors Consellers de Sanitat i Assistència social i interí de Governació, de Finances i de Cultura.

És llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

El Sr. CONSELLER de Sanitat i Assistència Social: Demano per parlar.

El Sr. MESTRES: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller de Sanitat.

El Sr. CONSELLER de Sanitat i Assistència Social: Per adherir el meu vot al projecte de Llei de Contractes de Conreu aprovat en la sessió d'ahir.

El Sr. PRESIDENT: Constarà el seu vot favorable.

Té la paraula el senyor Mestres.

El Sr. MESTRES: Demano a la presidència que faci constar també el meu vot favorable a la Llei aprovada en la sessió d'ahir.

El Sr. PRESIDENT: També constarà el vot favorable del senyor Mestres.

ORDRE DEL DIA

Precs i preguntes

La construcció d'una carretera d'Alp al límit de l'ex-província de Lleida

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Blasi.

El Sr. BLASI: Senyors Diputats: Jo desitjava formular una pregunta al Conseller de Treball i Obres Públiques i en la seva absència jo prego a la Mesa que li trameti.

Volia preguntar-li en quin estat es troben els estudis de la carretera d'Alp al límit de l'ex-província de Lleida. En altres ocasions jo explicava a la Cambra la importància que té aquest tros de carretera que uneix dues línies importants de comunicació, la del Transpirenenc i la carretera de Lleida a Puigcerdà, carretera d'uns quatre quilòmetres gairebé explaçada i que representa la so-

lució de continuïtat d'un camí que és el més còmode per anar des de Barcelona a la Baixa Cerdanya, al Baridà, a l'Urgell i a Andorra.

Cada dia m'arriben queixes dels pobles afectats, perquè aquell tros de camí va essent cada vegada menys transitable, i aquesta necessitat la senten tant més els pobles quan en aquesta estació s'esperen els viatgers estiuencs, que constitueixen una gran font d'ingressos, molt necessàries a l'alta montanya.

Estic convençut que si el Conseller de Treball i Obres Públiques fixa la seva atenció en aquest afer, donarà les ordres per tal que ràpidament es construeixi aquesta carretera, que representa un cost relativament reduït i que faria un gran bé a totes les contrades de l'Alt Segre.

El Sr. PRESIDENT: La Mesa trametrà al senyor Conseller de Treball i Obres Públiques el prec que ha formulat el Diputat senyor Blasi.

Els Tribunals ordinaris i l'actuació dels Jurats mixtos. L'incompliment de la Llei del descans dominical a Tortosa i a Roquetes

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Senyors Diputats: També nosaltres volíem adreçar un prec al senyor Conseller de Treball, i en la seva absència hem de pregar al senyor President de la Cambra que li vulgui trametre aquest prec.

Fa pocs dies dirigíem un prec de caràcter general al senyor Conseller de Justícia i Dret respecte a les interferències que fan els Tribunals ordinaris en les actuacions dels Jurats Mixtos i Industrials, i respecte d'aquest punt no hem tingut l'honor de sentir l'opinió del senyor Conseller de Justícia ni de saber la possibilitat que hi hagi d'evitar que mitjançant aquestes interferències amb la justícia ordinària sigui inutilitzada totalment l'actuació dels Jurats Mixtos. I no coneixent aquesta opinió de caràcter general, jo crec que el millor és que cada vegada que es presenti un cas particular del qual tinguem coneixement, en el que es tracti d'una matèria greu i que faci referència a aquestes coses tan tristes i tan contràries als

interessos, com és el que se'n diu la independència del Poder judicial, jo hem permès fer-ne esment en aquesta Cambra, per veure si arribem a trobar un poder que defensi la veritable justícia i que arribi a estar per damunt d'aquest poder judicial.

Jo vull referir-me a un digne company nostre de Tortosa, que s'anomena Antoni Subirats, que era empleat mercantil d'una fàbrica d'alcohols de Tortosa, d'un senyor que m'han dit que té fama d'ésser un cacic i que es diu Ismael Humedes i Cardona, per més detalls, cacic marcellinista. Aquest obrer va interposar en contra del seu patró un judici per acomiadament injust davant del Jurat Mixt del Comerç de Tortosa. És natural que aquest obrer tenia raó. En els noranta per cent de les vegades tenen raó, i aquesta era una de les vegades en què la raó era més que justificada.

Aquest senyor Homedes va veure, naturalment, que davant del Jurat Mixt el seu plet era definitivament perdut i aleshores només se li va ocórrer presentar contra l'obrer, injustament acomiadat, una querella criminal; una querella criminal que tractant-se d'un fabricant de licors només la podia fonamentar en el fur de licors. El patró sabia tan bé com el seu obrer que la querella criminal era absolutament injustificada, que no tenia cap fonament, però sabia també que els procediments dels tribunals ordinaris són molt més tortuosos i, per consegüent, molt més favorables a la causa patronal que no pas els procediments dels Jurats Mixtos. I va aconseguir — ell sap com — que aquella querella criminal quedés empantanejada, quedés aturada. Des d'aleshores, és clar, aquest obrer està sota el pes d'una querella que no rutlla, d'una cosa que està aturada, com tantes mils coses estan aturades en els Tribunals de Justícia, però el patró ja ha aconseguit l'efecte que volia aconseguir i és una comunicació d'un tribunal ordinari al Jurat Mixt del Comerç de Tortosa, dient que estant aquell obrer sota el pes d'una querella criminal, que s'aturi el procediment normal del Jurat Mixt. I, per consegüent, el seu plet per acomiadament injustificat està aturat i estarà aturat eternament si el Govern de la Generalitat no té manera de què aquestes coses no succeeixin.

Jo crec que l'assumpte és greu, perquè abans d'aquest cas he tingut referències de dotzenes de casos semblants i sembla que va a fer-se d'aquest procediment quasi bé un procediment obligat en tots aquells casos en què els patrons sense escrúpols tinguin qüestions amb els seus obrers davant dels Jurats Mixtos. És per això que nosaltres creiem que el senyor Conseller de Treball hauria d'ordenar, d'una manera senzilla, als Jurats Mixtos, que en cap cas rebin indicacions dels tribunals ordinaris, perquè els tribunals ordinaris no són qui per aturar els procediments normals dels Jurats Mixtos de les institucions de treball. Si hi ha qüestions criminals a resoldre, ja se les entendran els patrons amb els seus obrers davant de la justícia ordinària, però les indemnitzacions per acomiadaments injustificats no hi ha perquè barrejar-les amb aquests procediments tortuosos de la justícia tradicional.

(Entra a la Cambra l'honorable senyor Conseller de Justícia i Dret.)

Al mateix temps, jo he de pregar al senyor

Conseller de Justícia que paralel·lament estudiï també — jo no m'atreiria a estudiar-ho perquè s'ha d'ésser tècnic en aquests assumptes — que estudiï també la manera d'evitar aquesta pertorbació a la justícia de treball, perquè si no s'evita aquesta pertorbació, el funcionament dels Jurats Mixtos morirà en flor quasi bé abans de començar la seva actuació.

I ja que estem per la regió de Tortosa i per la regió de la Conselleria de Treball, voldria fer un altre prec al senyor Conseller de Treball relatiu a un recurs que hi ha pendent en la Conselleria respecte al no compliment de descans dominical en el ram de l'alimentació de Tortosa, cosa que va ésser guanyada en el seu temps per la dependència mercantil de Tortosa, que va ésser reconeguda per l'Ajuntament de Roquetes, que sembla que no està conforme en què la dependència mercantil del ram de l'alimentació de Roquetes gaudeixi del descans dominical. Això fa que, com que la resolució era comuna per Tortosa i per Roquetes, el descans dominical no es respecti ni a Tortosa ni a Roquetes. Això jo crec que bastaria que el senyor Conseller de Treball tingués cura de fer resoldre immediatament aquest recurs, que jo no tinc cap dubte que aquest recurs serà resolt com és en justícia a favor dels obrers mercantils de Tortosa, i un cop resolt el recurs ja és cosa del senyor Conseller de Governació el que sigui respectada la resolució, que d'això ja en parlarem un altre dia amb dades més concretes, puix hi ha una gran quantitat de poblacions a Catalunya en les quals no es respecta el descans dominical en el ram mercantil, malgrat que no hi ha cap recurs interposat en contra. Això ja és un senzill afer del senyor Conseller de Governació de fer complir les lleis, de posar la màxima cura que es compleixin totes les lleis, però principalment que es compleixin les poques lleis que són favorables als obrers.

El Sr. PRESIDENT: La mesa trametrà el prec al senyor Conseller de Treball i Obres Públiques.

El sosteniment de les Comissions Arbitrals per part dels Municipis. L'ajornament de la resolució d'una causa per irregularitats

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Armendares.

El Sr. ARMENDARES: Certament, no sé pas a quin departament correspon el prec que jo vaig a fer, però probablement dependrà del departament de Finances, i demano que si per cas no es trobés aquí el Conseller a qui correspon, l'honorable President li trametés.

Es tracta del que representen les obligacions que tenen actualment els ajuntaments de cap de districte en el que fa referència a les Comissions arbitral. L'Ajuntament de Vilafranca ha acabat ja les consignacions dels pressupostos de temporers, estant tot just a mig any, per les despeses que representa el sosteniment de les Junes arbitral. Actualment a Vilafranca hi ha més de vuit mil demandes de revisió que sols pel reintegrament

de tres pessetes cada una representen per la Generalitat una quantitat bastant elevada d'ingressos. Això en els Ajuntaments de cap de districte representa fer una feina extraordinària, i que després no en reben absolutament la més petita quantitat. Jo demanaria al senyor Conseller que li correspongui a veure si d'aquests ingressos que pugui fer la Generalitat en pot destinar una quantitat pels Ajuntaments perquè no els resultin tan pesats i facin les coses tal vegada amb una miqueta més d'atenció i urgència i que no els representi una càrrega, sinó que seria el compliment d'un deure que el farien més a gust sinó els representés una despesa com els representa actualment. Jo demanaria que per als Ajuntaments d'una Comarca afectada, com és l'Ajuntament de Vilafranca i els altres, que es troben en els mateixos casos, s'estudiés la manera de poder atendre aquesta necessitat sense gravar les finances municipals. La funció la compliran perquè el país vol i reclama aquesta innovació; caldria, però, procurar que els Ajuntaments, que estan prou carregats de despeses, se'ls pogués alleugerir una miqueta.

Ara que tinc l'ús de la paraula, voldria fer també un prec al senyor Conseller de Justícia i Dret per a demanar-li, en primer lloc, que em perdoni si és que el prec no està ben orientat, ja que el que vaig a demanar-li és un assumpte en el qual no sóc un home molt ben assabentat; però els elements del meu districte han arribat a mi i m'han demanat que li adrecés el següent prec, relacionat amb unes irregularitats existents a l'Ajuntament de Sant Pere de Riudevitlles, irregularitats comeses per un home que té un prestigi ben reconegut d'home gens escrupulós en cap mena d'afers, ja que ha claudicat en tots els ordres que ha intervingut, tant quan era Secretari de l'Ajuntament de Sant Pere de Riudevitlles com per la venda d'empleus municipals i altres afers. Es tracta que aquest home té un assumpte a l'Audiència, de Barcelona, que una sèrie de vegades ha deixat en suspens la resolució del seu problema i l'ha anat ajornant indefinidament fins el moment actual; no he de dir el nom d'aquest home, perquè seria massa honor pronunciar-lo en aquest lloc, però parlar del Secretari de l'Ajuntament de Sant Pere de Riudevitlles ja sap tothom de qui es tracta. Ens trobem en el cas que el Fiscal que no depèn del Conseller de Justícia i Dret, sinó que el ministeri fiscal depèn encara de Madrid. Però jo prego a l'honorable Conseller de Justícia i Dret faci quelcom per a demanar una mica de zel en el compliment del seu deure, al fiscal que no troba matèria d'acusació a un home d'aquesta naturalesa, que no li hagi trobat delictes per a instruir-li una causa. Jo no voldria ésser mal intencionat, però si que voldria fer constar en relació a l'ajornament de la resolució d'aquesta causa la coincidència de què aquell home ha estat sempre un conspicu radical, i és una cosa un xic lamentable — i no voldria dir res en perjudici de la justícia — que un fiscal que encara depèn del Govern de Madrid on actualment hi ha una majoria radical, sigui precisament el qui no trobi manera d'acusar un home que Catalunya sencera l'acusa, i que els homes de la comarca del Penedès, coneixen com l'home de les grans martingales. Jo demanaria per tant — i

que em perdoni el senyor Conseller de Justícia si he donat massa extensió al prec, però és una cosa que apassiona tots els meus comarcals — que si pot ell, des del seu lloc, exciti el zel d'aquest Fiscal, perquè crec que realment a l'home dels negocis de quintes, dels sabons, dels empleus, de les falsificacions i de les agències tèrboles, el no trobar-li causa el fiscal, més que res pot ben ésser una influència que no vull qualificar per respecte a la Justícia.

El Sr. CONSELLER de Finances: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller de Finances.

El Sr. CONSELLER de Finances: El senyor Armendares m'ha adreçat un prec per un problema que si bé afecta més o menys el meu Departament, la resolució no depèn de mi. Ha parlat el senyor Armendares del segell que s'obliga a posar a les demandes de revisió, segell que no ha vingut en virtut de cap disposició del Conseller de Finances, sinó del Conseller de Justícia en regular les normes com havien d'ésser presentades aquestes demandes. Jo em faig càrrec que, realment, pels Ajuntaments pot representar això una despesa; ara el que sento és haver de contestar al senyor Armendares que aquesta despesa no pot ésser atesa amb una participació que es doni en l'ingrés que produeix a la Generalitat el segell que es posa a les demandes de revisió, perquè tenint com té aquest ingrés una unitat d'imposició i de liquidació, és impossible donar per una part de l'ús que es faci d'aquestes demandes, una participació als Ajuntaments que d'altra banda crearia un precedent que fóra, no diré ja solament contrari a les finances de la Generalitat, sinó que seria més greu: que continuàrem aquest sistema mixt de participacions que crec que és una de les coses que més pertorben les finances de la Generalitat i les finances locals. De manera que sense negar-me — ja que no depèn del meu Departament — a estudiar una manera que permeti als Ajuntaments recuperar les despeses o ésser indemnitzats de les despeses que ocasiona la tramitació de les demandes de revisió, el que sí puc afirmar des d'ara i sentint-ho molt, és que la participació en aquest segell als Ajuntaments és impossible donar-los-hi.

(Entra a la Cambra l'honorable senyor Conseller d'Economia i Agricultura.)

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller de Justícia i Dret.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Per a dir només al senyor Armendares que en el problema que ell ha plantejat no hi puc fer res. Es tracta que el Fiscal no depèn de nosaltres, dissortadament, i com que no depèn de la Generalitat, resulta que el Poder públic aquí a Catalunya, en quant fa referència a l'Administració de Justícia, està en part desamparat, perquè la intervenció normal del Poder públic en qüestions d'administració de justícia és la que es fa a través del Ministeri Fiscal i la Generalitat, aquesta intervenció, no la té.

Confio, malgrat tot, que en veure's això en judici oral, la decisió del Fiscal, tot influenciat com influeixen sempre les decisions del Ministeri que defensa l'interès públic, no pesarà tant en l'ànim dels Jutges perquè es dicti una sentència absolutòria si resulta responsable davant els Jutges de les proves que es suministrin en el moment del judici.

Jo estic plenament convençut que una de les falles que la pràctica ha demostrat i demostrarà cada dia que té l'Estatut de Catalunya i que necessita ésser completat, és obtenir, per part de la Generalitat un ministeri fiscal, perquè sense el ministeri fiscal, un poder públic es troba de fet en una situació extranya, gairebé desamparat, en quan fa referència a l'administració de justícia. *(Molt bé, en alguns escons.)*

El Sr. ARMENDARES : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Armendares.

El Sr. ARMENDARES : Lamento la meua poca fortuna en els meus dos prec, no obstant si algú ha de sentir el que fa referència al Fiscal que no troba acusació a un home que la Comarca del Penedès sencera l'acusa, que ho escolti i hem dono per satisfet l'haver portat aquesta qüestió aquí pel ressò que pugui tenir a qui afecti.

Respecte al senyor Conseller de Finances, voldria que es fes càrrec que en poblacions d'una importància com Vilafranca on hi ha un treball extraordinari, les Comissions arbitrals de districte són causa de moltes despeses. No sé com es podria arranjar, però jo demano que el que hagi d'intervenir-hi miri d'una manera o altra de veure com aquests Ajuntaments puguin treure's aquesta càrrega feixuga ocasionada per aquestes despeses, que moltes vegades els fan anar malament les seves finances.

Els calabossos del Palau de Justícia. — Facilitats per la celebració de matrimonis civils

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Tauler.

El Sr. TAULER : Senyors Diputats : Són per adreçar dos prec molt breus al senyor Conseller de Justícia i Dret.

Al Palau de Justícia de Barcelona com en els Palaus de Justícia d'altres capitals, i a tots els llocs on funcionen Jutjats de primera instància i instrucció, ha d'haver-hi i hi ha el que en diuen calabossos perquè els detinguts subjectes a procediment restin allà a disposició del Jutge les hores necessàries perquè aquest prengui les seves determinacions. En el Palau de Justícia de Barcelona, tot i tractant-se d'un edifici amb aspecte mig majestuós, aquests locals destinats a calabossos ni sota el punt de vista de confort — que d'això ni en parlem —, ni sota el punt de vista de divisió dels detinguts — perquè entenem que aquí si cal fer una distinció —, no s'ha tingut en compte. Hi ha tres, quatre, cinc locals, i a aquests locals hi va indistintament aquell que és objecte d'un procediment, diguem-ne, per delictes o per una denúncia que tingui un caire polític o social ; hi va un professional del delictes ; hi va, junt amb

aquests dos, un comerciant, un home detingut preventivament subjecte a una denúncia que cal esvair i que moltes vegades no arriba tan sols a l'acte de processament. Això ens obliga als que freqüentem el Palau de Justícia, a fer aquest prec ; d'indicar al senyor Conseller — si és que el traspàs de serveis li dona aquesta autoritat directa, i si no, perquè ho traslladi com a suggerència a l'autoritat que representa l'administració de justícia en aquest respecte — si hi hauria manera de dividir aquest Departament, destinant-ne una part als detinguts de caràcter polític-social ; una altra als detinguts que tinguin antecedents penals o sigui professionals del delictes, i una altra a preventius. D'aquesta forma s'evitaria entre altres espectacles el que recordo que es va donar quan la darrera vaga de dependents de comerç, que es varen detenir una vuitantena de joves que no havien comès més que una falta, com es va veure després — de moment semblava un delictes que no era res de comú, sinó que tenia un caire social —, i això no obstant hagueren d'anar apilotats, junt amb reincidents, junt amb tota classe de detinguts. Això no sols ofenia la dignitat d'ells, sinó també de les famílies que anaven a visitar-los i tota vegada que jo crec que no és fer cap distinció, sinó que és donar a cadascú el que es mereix, és per això que pregaríem i preguem al senyor Conseller de Justícia, si hi ha possibilitat, com he dit abans, de què directament, per les seves facultats o indirectament per suggerència a qui correspongui, faci el possible perquè s'estableixi la divisió que calgui.

I ja en l'ús de la paraula, també em faré ressò d'algunes queixes que tot sovint han aparegut a la Premsa, apart d'indicacions particulars, respecte a si és possible — això si que crec que és possible, perquè és tracta de justícia municipal — de què dintre dels Jutjats municipals, en el que fa referència al registre civil, i dintre del registre civil en la part que afecta al matrimoni civil, es donguin totes les facilitats possibles perquè aquesta institució, que ja va arrelant en el poble, s'incrementi més cada dia, i no es pugui dir que dona més facilitats l'església que no pas les autoritats de la República.

El Sr. CONSELLER de Justícia : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Conseller de Justícia i Dret.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret : En quant al primer prec, crec que el problema és fàcil de resoldre suggerint al President de l'Audiència o a la Sala de Govern, que és la que té el comanament respecte als calabossos del Palau de Justícia, aquesta divisió. He de dir, però, que aquesta divisió estarà bé en els moments normals, quan hi hagin pocs detinguts, però els dies que en una guàrdia hi hagi una grossa quantitat de detinguts, no servirà per a res, perquè el problema no deriva d'aquesta divisió, sinó que deriva de la insuficiència dels locals, i aleshores, fatalment es barrejaran. Ara, que jo confio que, traspasat el servei de presons, quan estigui valoritzada, es podrà donar una solució més definitiva a aquest problema de les detencions preventives, que és un problema general, que afecta també a la Direcció

de Policia, afecta a una sèrie de llocs de Barcelona, a les mateixes Delegacions de districte de policia, que moltes estan en situació dolenta quan es tracta de detencions preventives, etc.

En quant a l'altre prec, amb la renovació de la Justícia municipal jo confio que la majoria dels jutges i procuradors fiscals municipals anomenats són homes comprensius, d'esperit avançat, homes de la mateixa ideologia del 14 d'abril, la immensa majoria, i això farà de que subsanin amb la seva vigilància i la seva correcció sobre els homes encarregats dels registres civils, aquestes dificultats que es poden oposar a tot el que fa referència al lliurament de partides necessàries o bé a la celebració del matrimoni civil. Jo crec que això s'ha atenuat molt a Barcelona, i les queixes, que potser al principi eren bastantes, s'han anat reduint d'una manera extraordinària, i si, com deia molt bé el senyor Tauler, els actes civils augmenten, les queixes disminueixen, el que vol dir que va molt bé.

El Sr. TAULER: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Tauler.

El Sr. TAULER: Per agrair, respecte al primer punt, la contestació del senyor Conseller de Justícia; en quant al segon, que també li ho agraeixo, vull deixar ben clarament exposat que no tracto de censurar en el més mínim l'actuació del personal de la Justícia municipal, no. Jo, ni tan sols m'he referit al personal subaltern; és en el sentit de demanar facilitats, potser diria, de poder emmotllar, si és necessari, el personal adscrit al registre civil per a que es donguin aquestes facilitats, perquè a mi em consta que tot el personal de la Justícia municipal, de subalterns, de procuradors i de jutges, fa els possibles per a complaure el públic, però si abans no hi havia aquest nombre d'expedients de matrimonis civils i el Registre civil funcionava amb dos funcionaris, i avui dia, malgrat aquest augment, continua amb els dos funcionaris, per més bona voluntat que hi hagi, si no s'augmenten han de subsistir aquelles deficiències. Res més que això.

El descans dominical. Interessant l'ajut a uns pobles

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Senyors Diputats: És per a formular un prec al senyor Conseller de Treball, que me l'ha suggerit, apart de la realitat, ja una mica antiga, una manifestació del nostre estimat company senyor Ruiz i Ponseti: el descans dominical. El descans dominical en pobles importants de Catalunya, fou, en alguns d'ells, un treball de romans l'implantar-lo. Alcaldes de reial ordre, naturalment monàrquics, es feien ressò dels interessos, mal entesos en aquest particular, de la classe patronal mercantil, i fins en aquelles alcaldies hi varen haver individus sense aquella tara, no fou una realitat. Però hi ha l'excepció de les poblacions on, a pretext fundat o no en la història, però en les necessitats socials sense fonament de cap mena, al meu entendre, hi ha un mercat el

diumenge, que ve a constituir, de primer — que és el més sensible —, una excepció en el dret del proletari mercantil a fer el descans dominical, i, segona, una competència econòmica injusta, quantiosa i irritant, per tant, respecte d'aquelles altres classes mercantils que compleixen, malgrat llurs desitjos, potser, però atenent-se a la Llei, el descans dominical amb la dependència.

Jo no vull citar casos, perquè són prou coneguts, i en l'obligació i en la cultura del senyor Conseller, sens dubte, estan ja com anotats. El que jo trobo a manca és una iniciativa de Govern — que si es creu que ha d'ésser del Parlament, la nostra modesta signatura no hi mancarà — abolint, suprimint a *raja tabla*, com diuen a Castella, els mercats dominicals. Les raons són òbvies; les que acabo de donar, em penso que no tenen volta de full, i, demés, n'hi ha una altra que és precisament la data en que ens trobem. Els mercats tendeixen a desaparèixer, i els que desapareixen no són precisament els dominicals, són aquells de temporada. ¿Que el mercat dominical, per tant, a manca de descans dominical, en una ciutat centre de comarca és una relativa facilitat per als pobles del seu voltant que van a proveir-se el diumenge sense deixar la feina un dia d'entre setmana? Bé, però jo no crec que per donar una comoditat a uns senyors s'hagi de perpetuar l'esclavitud dels altres, i s'hagi, a més, de mantenir aquesta competència que, no essent moral ni necessària, és il·lícita, que fan als comerciants dels pobles on avui, a pretext de que existeix un mercat dominical, s'infringeix la Llei en perjudici dels dependents i dels comerciants dels pobles on es compleix.

Jo recordo un poble en el qual la classe patronal mercantil va posar el crit als núvols, com és natural, el primer dia que se'ls va imposar *ab irato* el compliment de la Llei, però se'ls va respondre quan allegaven que prop hi havia una capital de comarca on a pretext d'un mercat dominical no es complia el descans: «Acudiu als Poders públics i feu suprimir aquell mercat; no perquè hi hagi un privilegi, la Llei ha d'ésser una cosa morta i una simple entelèquia en el paper.» El Dret social està per damunt de tot, i, emparats en aquesta igualtat davant la Llei, jo crec que es podria trobar un argument per a suprimir aquests mercats. Jo em permeto no insistir en aquest moment, però jo tinc la pretensió de que el Govern ho recollirà. ¿Que necessitarà, potser, suggerències dels elements afectats? No hi mancaran. Però jo em penso que fóra una bona iniciativa del Poder Executiu, si pot fer-ho per Decret, o sinó portar una Llei en aquest sentit.

I ja que estic en l'ús de la paraula, dirigiré un prec al senyor Conseller de Finances. Ell haurà rebut o rebrà d'un moment a l'altre una instància del poble d'El Pradell, perjudicat en el més quantios de la seva riquesa, degut a que les gelades d'aquest hivern han mort tots els avellaners negrets. No és que per les gelades s'hagin hagut d'escapsar o tallar les branques, sinó que s'han d'arrencar de soca i arrel tots els avellaners negrets. Si aquesta instància no l'ha rebut abans el Govern, ha estat degut a que

se'ls indicà que l'ajornessin fins que fos una realitat la transferència a Catalunya de la contribució territorial, als efectes d'evitar una duplictat de tramitació, i, a més, als efectes d'evitar que demanant-se sobre trimestres vençuts i encara no traspassats vingués la cosa entorpidada per una liquidació que segurament no s'hauria practicat mai. I si bé hi han aquí també representants de la comarca de Tarragona, que poden fer aquest prec, jo m'honoro en fer-lo ara i em penso que s'hi associaran, com també al cas que està passant ara, que és una veritable catàstrofe, als pobles de Villalba dels Arcs, Pobla de Massaluça i Fatarella, on hi ha hagut un fenomen meteorològic que ha deixat els tres pobles de vida molt difícil; sembla que tenen la desgràcia d'estar, no diré renyits amb la natura, però sí en una zona on es toquen els dos extrems més aguts, o la seca més profunda, o bé aquells devassalls d'aigua i de pedra que els arrassen les collites fent-los perdre no solament la d'enguany, sinó perjudicar-los per a molts anys successius.

Quan arribin aquestes instàncies, jo em permeto esperar, en nom d'aquelles comarques tarragonines, que el Govern procedirà ràpidament i amb aquella justícia que el caracteritza.

El Sr. CONSELLER de Finances: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller de Finances.

El Sr. CONSELLER de Finances: No tenia fins ara altra notícia del problema que ha plantejat el senyor Simó i Bofarull, que la notícia particular que el mateix senyor Simó em va donar dies enrera aquí a la Cambra.

No ha arribat encara, senyor Simó i senyors Diputats, la instància del poble d'El Pradell al Departament de Finances. No han arribat tampoc les altres instàncies a què feia referència la V. S., respecte d'aquelles altres poblacions. Tinguin la seguretat, però, el senyor Simó i els senyors Diputats de les comarques tarragonines, que s'estudiaran aquestes instàncies amb l'afecte que mereix aquest tros de la terra catalana, com tot el territori de Catalunya, amb el màxim interès i amb esperit de justícia.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Per agrair corralment les manifestacions, l'oferta i la seguretat que ens dona el senyor Conseller de Finances.

El sosteniment de les Comissions Arbitrals pels Municipis

El Sr. ARNAU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Arnau.

El Sr. ARNAU: Es per a formular un prec a semblança del que ha formulat el Diputat senyor Armendares.

Tenim l'encàrrec ja, el Diputat senyor Lloret i el que parla, de visitar el senyor Conseller de Justícia i Dret, sobre la qüestió que ha plantejat

el Diputat senyor Armendares. Es tracta de la creació de les Comissions arbitrals de cap de Districte, i en el Decret consta — i d'aquí ve la queixa dels Ajuntaments afectats —, que totes les despeses de personal d'oficina i d'impressos, segons el Decret, han d'anar a càrrec del Municipi respectiu, i com que aquestes demandes de revisió, sobretot en les comarques més afectades, abasten un nombre molt extraordinari, resulta que les despeses són en un grau excessiu al de les possibilitats econòmiques del Municipi.

En aquestes demandes de les Comissions arbitrals, hi ha el segell de la Generalitat, del qual ha parlat el Diputat senyor Armendares, i els Municipis, a l'hora present, demanen, sense pensar en posar dificultats a allò que diu el Decret, que per a poder-se rescabalar de les despeses extraordinàries que els representa el funcionament de totes aquestes oficines de les Comissions arbitrals, que els fos autoritzat un segell per a ells, que vingués a ésser una compensació de totes aquestes despeses de les quals he parlat, perquè en realitat es troben que ni en els pressupostos hi tenen les partides suficients per a poder atendre les despeses que els ocasiona tot el funcionament d'aquestes Comissions arbitrals.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller de Justícia i Dret.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Abans, quan el Diputat senyor Armendares ha plantejat aquest problema, l'ha contestat en la part que feia referència a la possible distribució del segell, el senyor Conseller de Finances. Ara el senyor Arnau em planteja el problema a mí, i jo tampoc sóc el Conseller afectat, perquè les Comissions arbitrals de Districte són creades en mèrits de disposicions del Departament d'Agricultura. Les obligacions que tenen imposades en aquestes Comissions els Secretaris dels Ajuntaments, també són derivades del funcionament de les Comissions arbitrals creades en mèrits de la Llei de Conflictes de Conreu. El que ha passat aquí és que en portar-se a compliment la Llei de Contractes de Conreu, s'ha dit, per als efectes de la revisió i encara que aquestes Comissions arbitrals han d'ésser substituïdes per unes Juntes arbitrals, que les Comissions adretraran les demandes de revisió, i això els porta durant tres setmanes, un mes o un mes i mig, una quantitat enorme de demandes de revisió. Naturalment que el Departament de Justícia podia regular d'una manera provisional i sense arribar a bastir bé la totalitat del procediment que hagi de portar endavant la Llei de Contractes de Conreu, que en les demandes de revisió s'hi posés un segell especial, perquè d'una manera o altra la Generalitat s'ha de rescabalar de totes les despeses que li representa el funcionament d'aquestes Juntes, i no va preveure, ni potser-tenia facultats per a dir, que els interessats que presenten aquestes demandes hi possessin un segell municipal; en alguns Municipis potser s'hauria de crear, en altres potser ja existeix. Només va dir, corresponent al Departament de Justícia, el portar endavant la Llei de Contractes de Conreu i posar-la

immediatament a la pràctica en allò que fa referència a les revisions; que acceptava aquest organisme ja existent i que es fessin les demandes en aquest sentit.

En anar aquesta tasca als Ajuntaments, per part d'alguns d'ells sorgí una petita resistència, dient: «Ah!, com que això ens produeix grans despeses, no ho volem tramitar»; però això no podien fer-ho. Això no vol dir que quan es reguli d'una manera total l'aplicació de la Llei de Contractes de Conreu, en què no solament hi haurà les demandes de revisió, sinó d'adquisició i de redempció de la rabassa, etc., aleshores es pot trobar una fórmula mitjançant la qual les Juntes arbitralis en les que intervinguin Secretaris municipals, aquests puguin obtenir a través de l'Ajuntament una mena de rescabament de les despeses que per a l'Ajuntament això representa, és a dir, que es procurarà regular-ho en forma que tinguin un sou, una retribució pel treball que facin i segons la quantitat de feina que tinguin, àdhuc perquè puguin remunerar un subaltern o dos perquè els ajudin en llur tasca, és a dir, que la regulació es farà partint d'aquesta base.

Ara el problema aquest és un problema transitori, de tres o quatre setmanes. ¿Que ha ocasionat unes despeses especials en aquests Ajuntaments de cap de Partit?; d'acord. Però tampoc és un problema que es pugui relacionar amb les despeses ocasionades per les Comissions arbitralis anteriors, perquè aquestes ara acaben. Per tant, és un problema en el qual crec jo que val més no prendre per ara cap decisió.

El Sr. ARNAU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Arnaud.

El Sr. ARNAU: Per agrair les manifestacions que acaba de fer el senyor Conseller de Justícia i Dret, que jo les crec ja molt posades en consonància amb allò que demanen els Ajuntaments, i només he de recordar que es tingui en compte, perquè en realitat, si els Ajuntaments fan aquesta feina, hi trobin la compensació deguda.

L'ajuda a uns pobles afectats per calamitats meteorològiques

El Sr. RAURET: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Rauret.

El Sr. RAURET: Senyors Diputats: En realitat el prec que ha formulat, amb molta oportunitat, el senyor Simó i Bofarull, i després de la resposta de l'honorable senyor Conseller de Finances, gairebé que jo em podia haver-me rellevat de parlar, perquè era per a referir-me també a la calamitat que estan passant o que han passat aquestes poblacions de Pobla de Massaluca, Villalba dels Arcs i La Fatarella, en les quals una pedregada ha desfet les collites de tal manera que allò presenta un aspecte desolador.

Jo no sabia a qui formular concretament el prec, perquè no sabia en el Pressupost una par-

tida fixa en un Departament determinat; però ara, fullejant el Pressupost, m'he donat compte que en el Departament d'Assistència Social hi ha una partida de 50,000 pessetes, que fa referència a atencions o a auxilis per a calamitats públiques. Jo no sé com estarà actualment aquesta partida, si estarà ja esgotada, o si encara hi haurà un remanent, però per atendre millor la situació d'aquells pobles, per atendre-la més ràpidament, crec que si hi ha un remanent en aquesta partida, podria utilitzar-se ràpidament per al fi esmentat.

De totes maneres jo penso, i més tenint el precedent del que va passar a les comarques gironines quan les inundacions, que el Govern de Catalunya va atendre amb tota rapidesa i sollicitud la situació d'aquelles comarques, confio i espero que ho farà també amb aquests pobles de Tarragona, davant de la situació dels quals crec que el Govern farà ràpidament el que calgui a fi i efecte de portar-los un consol, mitjançant un auxili econòmic.

El Sr. CONSELLER de Finances: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller de Finances.

El Sr. CONSELLER de Finances: He de reiterar al senyor Rouret l'oferta que he fet abans al senyor Simó i Bofarull en allò que depèn del Conseller de Finances.

Ara bé, senyor Rouret: ordinàriament, l'ajuda que el Govern dóna a les poblacions afectades per calamitats en ordre a les quals s'ha referit abans el senyor Simó i Bofarull i ara el senyor Rouret, consisteix simplement en la condonació de tribut, en aquest cas concret la condonació o rebaixa de la contribució territorial. Això és l'únic que depèn del Departament de Finances, la única cosa sobre la qual aquest Departament pot prendre una resolució.

En quan a l'assistència o ajuda econòmica que puguin aportar altres Departaments, em permeto fer observar al senyor Rouret que difícilment aquesta ajuda pot anar com en aquest cas a la indemnització a particulars pels danys que hagin sofert en virtut d'aquesta malvestat que ha caigut sobre aquests pobles.

De manera que el que fa referència a indemnitzacions que calguin en casos de necessitat aguda o a subvenir a obres públiques en aquests pobles afectats per aquestes tempestats o calamitats, pot ésser atès; però no a indemnització a particulars, com en els casos de pedregada als conreadors de la terra o als que haguessin estat afectats per les mateixes. L'únic que puc dir és que una vegada produïda en el meu Departament aquesta instància per la qual es demana la condonació o rebaixa de contribució territorial, jo faré tot el possible per atendre amb justícia el prec d'aquests Municipis.

El Sr. ROURET: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Rouret té la paraula.

El Sr. ROURET: Per agrair les manifestacions que ha fet l'honorable senyor Conseller de Finances i a la vegada per celebrar que m'hagi interpretat.

Crec que a part del que diu de la condonació de tributs, si bé no es pot fer o concedir una indemnització a particulars per les pèrdues que han experimentat en perdre la collita, es podria estudiar tal vegada la construcció d'alguna obra pública urgent o quelcom similar perquè aquelles persones que ara han de restar en atur forçós, trobin la compensació de la pèrdua de la collita en el fet de què puguin lliurar-se a un treball o altre per a subvenir les seves necessitats amb els guanys que els proporcionï aquell treball.

Discussió del Dictamen de la Comissió sobre la proposició de Llei modificant l'art. 57 de la Llei municipal de Catalunya

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ARNAU: Senyors Diputats: Fou presentada per diversos companys una proposició de Llei en la qual es demanava la modificació de l'article 57 de la Llei municipal, que és el que parla de les poblacions on és facultatiu el poder constituir-se en Comissió de Govern. En realitat, en l'article aquest hi ha una llacuna, segurament producte de què va venir amb una modificació a la Cambra no estudiada potser suficientment per la Comissió permanent de Llei municipal, i és que en concedir-se a aquestes poblacions de 5,000 a 10,000 habitants la facultat de crear la Comissió de Govern dintre de la vida municipal, es diu que havia d'ésser «mitjançant el vot favorable de dues terceres parts dels Consellers i prèvia informació pública per un espai no menor de trenta dies». Però en la pràctica ens hem trobat que aquesta informació pública no ve degudament regulada, i no es deia en realitat si aquesta informació havia de tenir unes conseqüències o unes altres; i com que tot es deixava al criteri dels Ajuntaments respectius, es podia interpretar a la seva manera aquesta informació. S'ha format realment un estat d'opinió, en moltes d'aquestes poblacions s'ha presentat una instància amb moltes signatures en les quals es demana la regulació pel referèndum; i el Projecte de Llei que presentaven diversos Diputats anava encaminat a això, omplint aquesta llacuna de l'art. 57.

Ara bé, la Comissió de Governació, tenint en compte l'esperit que ha guiat la formació de la Llei Municipal, que ha estat sempre de sustreure'ls a la influència governativa en la esfera municipal, ha arribat a la mateixa finalitat. I per acord unànim presenta a la Cambra aquest dictamen.

La proposició de Llei signada per diversos senyors Diputats, deia: «El resultat d'aquesta informació pública es comunicarà a la Direcció General d'Administració Local, i si aquesta aprecia que la quantitat o qualitat de les manifestacions emeses que existeix una corrent d'opinió important o respectable en sentit contrari a l'acord, aquest no serà vàlid si no és sotmès prèviament a referèndum». Doncs bé, per a que no pogués ésser mal interpretat per la Direcció General d'Administració Local, ja que s'ha de tenir en compte

que els articles de la Llei Municipal li donen un caràcter permanent i si avui, per exemple, podria ésser molt bé interpretat el sentit del poble, un altre dia aquesta interpretació podria ésser confosa no atenent la realitat present d'aquest estat d'agitació que hi ha en aquestes poblacions, s'ha volgut marcar bé a aquests articles el seu caràcter permanent i la Comissió, en aquest dictamen, ha separat el que ha de tenir un caràcter permanent del que ha de tenir un caràcter temporal. I així, el Dictamen diu que «Aquest acord haurà de publicar-se al *Butlletí Oficial de la Generalitat* i fixar-se per certificació en el tauler d'edictes i podrà ésser objecte de referèndum popular que regula el títol X d'aquesta Llei, sempre que el demanin el cinc per cent dels electors dintre del termini d'un mes després de publicat l'acord oficialment. Serà d'aplicació al dit acord el que disposa l'article 156 d'aquesta Llei.» Així, doncs, es sustreu aquesta influència de la esfera governativa per a donar als pobles els drets que li asseryala en tot moment la Llei Municipal; i per això els pobles tindran sempre aquestes facultats de què, quan ho cregui convenient la majoria, els habitants de la població, l'Ajuntament es converteixi en Comissió de Govern, vinguin els pobles i puguin demanar aquest referèndum. I per això hem posat una disposició transitòria per a acatar aquest estat d'ànim i aquesta atmòsfera que s'ha creat en aquestes poblacions, disposició transitòria que diu: «Per als casos compresos a l'art. 57 d'aquesta Llei que estiguin actualment en tramitació, l'acord de l'Ajuntament de regir-se per Comissió de Govern no serà executiu si la Direcció General d'Administració Local aprecia per la quantitat o qualitat de les manifestacions emeses que existeix un corrent d'opinió important o respectable en sentit contrari al dit acord, i per a la seva efectivitat caldrà que l'Ajuntament sotmeti al repetit acord a referèndum popular.»

De manera que àdhuc en aquests casos es procura limitar al mínim possible la intervenció de la Direcció General d'Administració Local, i es deixa aquest dret als pobles i haurà d'ésser l'Alcalde el que l'haurà de reconèixer i haurà de convocar el referèndum, quan en realitat es demostrï que hi ha aquest estat d'esperit col·lectiu que demana que la qüestió aquesta sigui sotmesa a referèndum.

Jo crec que no hi ha d'haver cap inconvenient per part dels senyors Diputats ni per part dels mateixos que varen presentar el Projecte de Llei, en que la Comissió de Governació, seguint les directrius que ha traçat la Comissió de Llei Municipal, faci aquesta separació. Aquesta separació és una cosa que es demana d'una manera urgent i ràpida que es dongui solució en el sentit de què es vingui a omplir aquesta llacuna i es determini d'una manera clara si els pobles, sempre, en tots els casos que es puguin produir, tindran aquest dret a demanar el referèndum.

És per això que nosaltres, jo en nom de la Comissió de Governació, vinc a proposar a la Cambra que accepti aquest dictamen que ha emès la Comissió de Governació, que no fa més que estar en consonància amb l'esperit que ha informat tot-hora la Llei Municipal de Catalunya.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Senyors Diputats : La situació anòmala creada per l'art. 57 de la Llei Municipal a què feia referència el senyor Arnau fa uns moments, ens dóna l'ocasió de revenjar-nos una mica respecte del senyor Arnau i del senyor Espanya que van ésser els nostres principals contendents quan discutíem la Llei electoral municipal, i dir-los que aquesta situació anòmala és una conseqüència del malament que vàrem fer aquesta Llei electoral. I és natural que aprofitem aquests moments per a fer ressaltar els preceptes d'aquella Llei electoral, perquè estant pròxima a discutir — més o menys pròxima a discutir — una altra Llei electoral, no reincidíssim en els mateixos pecats.

Des d'aquesta Minoria vàrem fer ressaltar que una Llei electoral tan brutalment majoritària com era la Llei electoral municipal que aprovàrem, obligava d'una manera inevitable el poble a pactar coalicions pre-electorals, a pactar coalicions que feien que la majoria que guanyava el Govern d'una ciutat no coincidís exactament amb la majoria de la mateixa ciutat. Ara, es dóna compte el senyor Arnau, s'ha donat compte tota la Comissió de Govern que nosaltres teníem raó quan fèiem aquella impugnació de la Llei electoral ; és a dir, que aquelles coalicions que serveixen per a guanyar unes eleccions, per arribar al Govern del Municipi en un moment determinat, per un problema concret, poden conduir a solucions completament contràries a allò que és sentit del poble.

El senyor Arnau deia, insinuava, la possibilitat de què els mateixos que han guanyat unes eleccions, al cap de poques setmanes, sotmetent un assumpte a referèndum, guanyessin un referèndum en sentit contrari.

Què vol dir això ? Que havien pactat una coalició forçada per a guanyar unes eleccions, però que aquella coalició forçada donava lloc a una majoria completament artificiosa.

Jo m'he de permetre aprofitar el moment per a tornar a dir una cosa que ja vàrem dir en discutir-se la Llei electoral, i és que es feia una Llei electoral per a guanyar, que les coses haurien anat molt bé si s'hagués guanyat a tot arreu, però com que hi ha Ajuntaments — sortosament pocs Ajuntaments — on va guanyar l'enemic, ah !, en aquells que va guanyar l'enemic resulta que la Llei majoritària no és bona i l'hem de modificar i com que la modificació que ara proposeu és per a fer-la més bona, per a sotmetre a referèndum una cosa que soluciona aquesta anomalia, nosaltres votarem encisats aquesta modificació, perquè no és més que facilitar el referèndum, referèndum que nosaltres desitjàriem que es pogués fer, encara que solament ho demanés un ciutadà. Per tant, tot el que sigui rebaixar la proporció dels ciutadans necessaris per a demanar el referèndum, nosaltres encisats en votar aquesta modificació.

El Sr. ARNAU : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Arnau.

El Sr. ARNAU : En realitat, el parlament del senyor Ruiz i Ponseti ha estat una defensa del dictamen.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Evidentment.

El Sr. ARNAU : S'ha referit i ha volgut anar a buscar, precisament en aquest dictamen, unes conseqüències favorables a la seva ideologia i a les impugnacions que feren en ocasió de la discussió de la Llei Municipal en la part electoral.

Però jo diria al senyor Ruiz i Ponseti que una cosa són les eleccions i una altra cosa és el referèndum, i que es pot trobar molt bé un Ajuntament que hagi guanyat unes eleccions i que pugui perdre un referèndum, i el mateix pot ésser possible això en el sistema mitx majoritari, que és el de l'actualitat, com en un sistema de representació tal com demanava la Minoria socialista, en el que es podria trobar moltes vegades en el mateix cas, i es podria formar un estat d'opinió — ja fos per un impost, ja fos per un emprèstit, ja fos per altres coses d'aquesta naturalesa — que el poble demanés un referèndum, que no hi estés d'acord l'Ajuntament ; però això no voldria dir que tractant-se de qüestions ideològiques el poble no continués essent del mateix parer a l'hora en què va votar uns Consellers municipals per a portar-los al Consistori.

Per tot això, jo he de dir al senyor Ruiz i Ponseti que celebro que estem d'acord amb el dictamen que s'ha presentat i torno a repetir que aquest article no va poder ésser discutit dintre de la Comissió de la Llei Municipal amb aquella amplitud de discussió que s'han discutit sempre tots els articles, havent-se arribat gairebé a una unanimitat, sinó que fou un article que amb la discussió que hi hagué al Parlament respecte la constitució de les Comissions de Govern hagué d'ésser fet d'una manera més precipitada i per això s'ha produït aquesta llacuna que ara venim a subsanar.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Es evident que si estem d'acord en el fons de la qüestió no tenim dret a continuar-la, perquè seria una discussió purament especulativa i nosaltres no hem vingut aquí a perdre el temps.

El Sr. PRESIDENT : Amb les discussions que es produeixen a la Cambra amb el diàleg, és com s'illustren els senyors Diputats.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Nosaltres volem deixar ben sentat que aquest dictamen representa un vot a favor dels nostres punts de vista respecte de la representació proporcional ; que la tessi que defensava ara el senyor Arnau no és certa, perquè si els Partits són disciplinats i si s'imposés un sistema de representació proporcional pura, puríssima, tal com nosaltres demanàvem, no és possible que el dia següent al de les eleccions, sotmetent un assumpte a referèndum, porti una resolució contrària a la que s'havia produït en el moment d'elegir els representants del poble.

Però en aquests moments aquesta discussió fa referència a coses pretèrites, sortosament no pas-

sades en definitiva, perquè les qüestions de representació electoral i principalment la de la representació proporcional estan sempre a l'ordre del dia en tots els països. Ho tornarem a discutir aquí més d'una vegada, i solament ho volia fer constar pel dia que tornem a discutir, que aquest dictamen és un vot a favor de la nostra posició.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Senyors Diputats: Jo sento molt haver de trencar amb una nota agra aquesta plàcida discussió que, per altra banda, m'estava plavent enormement; però veig que s'ha oblidat el que es diu a l'art. 60, article que té un caràcter preceptiu, i malgrat ésser jo — amb perdó del senyor Ruiz i Ponseti — un dels que van intervenir més directament en aquesta Llei que tant li desplaça, he de recordar que hi ha un precepte de caràcter general a l'art. 60 respecte del qual no ens podem fer endarrera, a menys que d'una manera expressa el deroguem o el modifiquem.

L'antiga Llei Municipal, i si no recordo malament l'Estatut, estableixen un precepte que és de sentit comú. Els Ajuntaments adopten la forma de constituir-se en el moment de la seva constitució. Les poblacions de 5,000 a 10,000 habitants tenen la facultat d'optar per la forma de Consell de Govern o d'Assemblea Municipal. També s'han de constituir en el dia que marca la Llei Electoral i la convocatòria d'eleccions, i és en aquella sessió que es pot decidir a quin dels dos règims s'acullen. En l'acte de constitució de les Comissions municipals en les poblacions superiors a 10,000 habitants, o inferiors però que estiguin en el cas de l'art. 57, es procedirà a elegir l'Alcalde i els Tinents d'Alcalde o a formar el Consell de Govern; de manera que al meu entendre, ultra ésser de caràcter general, és negatiu en el sentit de què limita en aquest acte la facultat d'optar per un règim o altre i de constituir-lo *ipso facto*. Ara, que en la pràctica, pot ésser que no sempre es presenti així, i un bell dia qualsevol Ajuntament d'un poble superior a 5,000 habitants pot acordar, pel quòrum que reclama la mateixa Llei, modificar el seu règim intern i passar de Consell ple a Comissió de Govern — jo crec que això tampoc ho podia fer —, i per altra banda els aspectes que agraden a la Comissió i agraden a la Minoria Socialista a mi em desagraden, perquè jo em penso que es posa al Cos electoral en un entredit amb si mateix. Es va elegir una llista que va obtenir la majoria. ¿Hem de creure tan descurat aquell Cos electoral i tan negligents els propis ciutadans que demanaren els sufragis, de què els uns no demanessin i els altres no oferissin espontàniament un programa municipal? ¿A quin comitè polític, a quines forces polítiques organitzades se'ls acudeix presentar una llista de candidats a Regidors sense saber per endavant quina de les dues formes adoptaran per la seva vida municipal, a tenor de l'art. 57, que poden optar segons la població? ¿I no ens exposem a què el quòrum que ara demanem per acordar o

rebutjar l'adopció — amb data extemporània al meu entendre — d'un dels dos règimes, en aquest cas, el de la Comissió de Govern, produeixi una tal disminució moral als que tinguin la majoria directament obtinguda pel sufragi, que els incapaciti inclús per governar? Jo crec que si tots i cadascun de nosaltres ens trobàvem per majoria dirigint un Ajuntament i acordéssim espontàniament, si és que es pogués fer — cosa sobre la qual jo demano a la Comissió que es pronunciï si ho té a bé — adoptar espontàniament la forma de Consell de Govern i el referèndum ho rebutja, amb quina autoritat podríem nosaltres seguir al front de l'Alcaldia, de les Tinences d'Alcaldia i de la majoria de l'Ajuntament? Jo crec que és una desautorització implícita, però rotunda. Si creieu amb això estalviar altres inconvenients, jo ho desconeixo, i la Comissió ens els hauria pogut exposar, però ens ha semblat que era més aviat una mena de dilettantisme, un afany lícit i agradable de perfeccionar al seu entendre la Llei; però, en primer lloc, no ho aconsegueix perquè contradiu el que diu l'art. 60 i després produeix, al meu entendre, un estrall en l'opinió pública, perquè donant-se el cas d'un referèndum negatiu jo crec que la desautorització és tan gran que no solament obliga a deixar el Govern, sinó que obliga a estripar l'acta.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ARNAU: El que diu el Diputat senyor Simó i Bofarull, si la contradicció existeix en l'art. 60, i que no li diré que en el fons no hi pugui ésser...

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Doncs hi és.

El Sr. ARNAU: ...és degut precisament a què aquest article va ésser introduït en la Llei Municipal després que ja havia dictaminat la Comissió i que ja s'havien donat les còpies amb una regulació.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Segui com es vulgui, però ara hi és.

El Sr. ARNAU: Però si hi és per això, en el dictamen que presenta, igualment hi era en l'article tal com venia determinat, perquè si l'article diu: «Mitjançant el vot favorable de les dues terceres parts de Consellers i prèvia informació pública per un espai no menor de trenta dies», vol dir que en l'hora de la constitució d'aquests Ajuntaments de 5,000 a 10,000 habitants no es podien constituir de cap de les maneres en Comissió de Govern.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. ESPANYA: Era un acord inicial, purament, subjectant-se després en la tramitació de l'article 57 que ara es completa.

El Sr. ARNAU: L'article 60 diu: «En l'acte de la constitució de les corporacions municipals en les poblacions superiors a deu mil habitants i en les de població inferior que estiguin en el cas de l'art. 57.» Però ja dic i torno a repetir que si hi havia igualment aquesta dificultat, tal com ve determinat en el dictamen, igualment existia abans. No es podien constituir, en l'hora de constituir-se els Ajuntaments, en Comissió de Govern,

perquè els ho dificultava aquesta informació pública per un espai no menor de trenta dies.

Ara bé: el que ha estat l'esperit dels que han presentat aquell Projecte de Llei, i l'esperit del dictamen que ha informat la Comissió, és precisament de regular aquesta informació pública que venia, podríem dir, penjada en l'aire i donar-li un caràcter determinat.

I per això és que el que es demanava que vingués, segons el criteri de la Direcció d'Administració Local, ve regulat en aquesta forma: que el poble sempre tindrà dret al referèndum per aquests casos, com per molts altres, i jo crec que dintre de la vida municipal es tindran moltes ocasions que el poble podrà demanar un referèndum per coses importants, però això no voldrà dir que moltes vegades no es demani un referèndum per una cosa de caràcter financer de l'Ajuntament i que dintre del caràcter polític que tingui l'Ajuntament, el poble hi estigui disconforme; podrà estar disconforme en un punt determinat, però jo crec que això no és cap motiu perquè l'Ajuntament s'hagi de considerar plenament desautoritzat, perquè en tots aquests casos el poble té també dret a demanar aquestes destitucions, dintre del que marca la Llei electoral.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Jo agraeixo molt a la Comissió la seva amable contesta, però la contradicció subsisteix. Si vol la Comissió, no tinc cap inconvenient en reconèixer que l'art. 57 antic, l'article 57 tal com quedaria si s'aprova la modificació i l'art. 60 que subsisteix, amb la informació pública de dalt, amb les modalitats amb què ve posada, tal com vosaltres havieu establert, em semblaria molt bé, però entengui's que no es pot mai prendre aquest acord sinó en el moment de la constitució de l'Ajuntament. Aquest acord de constituir-se en Comissió de Govern no pot ésser intercalat en la vida municipal. Aleshores, heu de modificar l'art. 60. L'art. 60 diu: «En l'acte de la constitució de les corporacions municipals», i aquest acte és l'únic en el bienni, és el primer acte d'una corporació que neix de l'urna i comença a exercitar la seva representació. Doncs en aquest acte sol és únicament on es pot prendre aquest acord. Ara, com que dieu: Aquest acord no serà ferm, vàlid i exigible — per tant establert —, si no s'han complert aquests requisits», aleshores sí que no es donarien aquests efectes polítics dels quals jo em planyia, perquè seria encara tan recent la victòria electoral d'aquell partit i d'aquells homes i encara estaria tan latent, com qui diu, la confiança en ells, que si es rebutjava en aquest aspecte l'acord, jo crec que el referèndum no es podria entendre com una desautorització, si fos advers.

Per altra banda, si deixem sempre la porta oberta falsejant l'art. 60, senyors de la Comissió, és prou clar que en qualsevol moment pot prendre's l'acord de constituir-se en Comissió de Govern, i aleshores trobareu dificultats per part, si molt convé, de les minories, principalment dels Ajuntaments als quals no convé aquest règim, i d'aquells petits Dantons, molt honorables, que han anat a les urnes creguts que trobarien un fòrum

per a donar una expansió molt gran a la seva eufòria oratòria.

El Sr. ARNAU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ARNAU: La Comissió no té cap inconvenient en acceptar la suggerència autoritzadíssima del Diputat senyor Simó i Bofarull, perquè ja ha estat la Comissió la primera en reconèixer que en el text escrit de la Llei municipal aquesta contradicció existia. L'art. 60, allà on diu «en les poblacions inferiors que estiguin en el cas de l'article 57», es podria posar «que les que es trobin compreses en l'art. 57 prendran l'acord inicial, però estaran subjectes...»

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: D'acord i molt agraït.

El Sr. PRESIDENT: Podria suspendre's aquest debat, ja que segurament caldrà fer un nou dictamen. (*Assentiment.*) Es suspèn el debat.

Votació definitiva de la Llei de Coordinació i Control Sanitaris Públics

El Sr. PRESIDENT: Resta pendent d'aprovació definitiva el projecte de Llei de Coordinació i control sanitari públic. ¿S'aprova? (*Assentiment.*) Essent evident que el nombre de Diputats assistents abasta el quòrum reglamentari, resta definitivament aprovat.

(*Aquesta Llei es publica com annex a aquest DIARI DE SESSIONS.*)

Votació definitiva de la Llei sobre la capacitat jurídica de la dona i dels cònjuges

El Sr. PRESIDENT: També va restar pendent de votació definitiva el projecte de Llei sobre la capacitat jurídica de la dona i dels cònjuges. ¿S'aprova? (*Assentiment.*) Havent-hi el nombre de senyors Diputats assenyalat per la Llei, resta definitivament aprovat aquest projecte.

(*Aquesta Llei es publica com annex al present DIARI DE SESSIONS.*)

Lectura del Dictamen de la Comissió especial (Llei municipal de Catalunya) sobre diversos articles de la segona part del Projecte de Llei municipal de Catalunya

(*El senyor Secretari dóna lectura al següent:*)

«DICTAMEN

Reunida la Comissió especial (Llei Municipal de Catalunya), sota la presidència del senyor Francesc Arnau i Cortina, amb assistència dels Vocals senyors Andreu, Irla, Rovira i Virgili, Armendarres, Mestres, Pi i Sunyer i Ruiz i Ponseti, per tal de dictaminar sobre diversos articles de la segona part del Projecte de Llei Municipal de Catalunya llegit a la Cambra amb data 28 de juny del passat

any, acorda, per unanimitat, de sotmetre a l'aprovació del Parlament el següent :

PROJECTE DE LLEI

Article 209. Per a l'alienació o gravamen dels béns comunals pertanyents a Municipis de menys de 10,000 habitants, caldrà acreditar la necessitat de l'enajenació o gravamen, i obtenir l'autorització del Govern de la Generalitat.

Article 210. Els béns comunals i els drets reals sobre els mateixos no seran susceptibles de prescripció. No podrà allegar-se per a llur apropiació el major o menor temps que hagin estat ocupats, ni podran legitimar-se les usurpacions de què siguin objecte.

Per excepció, aquesta imprescriptibilitat no regirà tractant-se d'entitats municipals, les quals podran adquirir i perdre mutuament per prescripció els esmentats béns i drets reals.

TÍTOL XV

DELS FUNCIONARIS MUNICIPALS

CAPÍTOL I

Dels Secretaris d'Ajuntament

Secció 1.^a

Categories

Article 211. Cada Ajuntament tindrà un Secretari.

S'exceptuen d'aquesta regla els Ajuntaments el pressupost ordinari dels quals sigui inferior al quintuplo del sou legal del Secretari. Els que es trobin compresos en l'excepció hauran d'avenir-se amb altre o altres Ajuntaments limítrofs per a sostenir un Secretari comú, sense que mai la suma de llurs censos de població excedeixin de 2,000 habitants ni l'associació pugui reunir més de tres Municipis.

Unicament quan la raó de distància dificulti l'associació o la manca de veïnatge no la permeti, el Municipi afectat, podrà servir-se del Secretari del poble veí més pròxim, per mutu consentiment i avenença d'ambdós Municipis, i previ informe favorable de la Direcció General d'Administració Local.

Article 212. El Secretariat d'Ajuntament es dividirà en tres categories. La primera comprendrà els Municipis de més de 10,000 habitants ; la segona els de 2,000 a 10,000 i la tercera les Associacions Municipals i els Municipis inferiors a 2,000 habitants.

Article 213. Podran aspirar a les Secretaries de primera categoria: a) els que a la vegada siguin Advocats i Llicenciats de l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat ; b) els Advocats que faci més de deu anys que exerceixin la professió, i c) els funcionaris del Municipi on es produeixi la vacant sempre que tenint el títol d'Advocat o essent Llicenciat de l'Escola d'Ad-

ministració Pública de la Generalitat de Catalunya portin més de deu anys de serveis en propietat a l'Ajuntament del mateix Municipi amb càrrec immediat inferior al de Secretari i exercint la direcció d'un Departament.

Podran aspirar a les Secretaries de segona categoria els que obtinguin de l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat, la Llicenciatura corresponent a aquesta categoria.

Podran aspirar a les Secretaries de tercera categoria els Llicenciats de l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat.

Secció 2.^a

Funcions i deures dels Secretaris

Article 214. Les funcions a realitzar i els deures a complir pels Secretaris seran els següents :

a) Assistir a les sessions de l'Ajuntament i de la Comissió de Govern per a donar compte dels afers de l'ordre del dia i els altres que l'Alcalde ordeni. Prèvia l'autorització de la Presidència, hauran de respondre si són consultats pels Consellers.

b) Exercir de Secretari en les Comissions Consistorials sempre que les ocupacions no li'n privin. En aquests casos podrà delegar en altre funcionari competent la seva representació.

c) Acompanyar l'Ajuntament a tots els actes que concorri corporativament.

d) Redactar les actes de les sessions i, un cop aprovat l'esborrany en la sessió següent, transcriure-les al Llibre d'Actes corresponent.

e) Custodiar els Llibres d'Actes i tota la documentació administrativa.

f) Formular l'extracte dels acords presos per l'Ajuntament i publicar-lo al *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*, tal com determina l'article 127 d'aquesta Llei.

g) Formular, així mateix, en els Municipis on funcioni Comissió de Govern, l'extracte dels acords presos per la Comissió i publicar-los oportunament en el tauler d'anuncis de la Casa Consistorial.

h) Certificar d'ofici, o a petició de part, respecte de tot el que tingui relació amb l'Administració municipal i que l'Alcalde ordeni.

i) Subscriure les comunicacions que no hagin d'anar signades per l'Alcalde, a fi de portar a compliment els acords presos.

j) Assenyalar, d'acord amb l'Alcalde, les hores d'oficina a les dependències municipals, la distribució del personal entre les mateixes i l'ordre dels treballs.

l) Donar rebut, a petició dels interessats, dels documents que es presentin a la Secretaria.

m) Anotar en cada expedient la resolució presa per l'Ajuntament o Comissió de Govern municipal.

n) Si no hi ha Interventor municipal, confeccionar els pressupostos, portar els llibres de Registre d'entrada i sortida de cabals, autoritzar

lliuraments i prendre raó de les cartes de pagament.

o) Si no hi ha Arxiver, custodiar l'Arxiu i procedir a la classificació i catalogació de documents i expedients.

p) Portar a terme els treballs legalment exigibles que les autoritats els demanin.

q) Complimentar el que la legislació ordeni.

Article 215. El Secretari tindrà l'obligació d'assabentar per escrit a l'Alcalde respecte la illegalitat o l'extralimitació que observi en els acords municipals i haurà de fer-ho abans que els acords siguin fermes.

Article 216. Els Municipis de menys de 20,000 habitants el Secretari de l'Ajuntament ho serà, també, de l'Alcalde. En els de població superior, l'Alcalde podrà tenir un Secretari especial, amb càrrec al Pressupost.

Secció 3.ª

Nomenaments de Secretaris

Article 217. Cada Ajuntament nomenarà el seu Secretari, amb plena facultat, per mitjà de concurs o concurs-oposició, segons el mateix Ajuntament acordi.

L'acord de nomenament haurà de prendre's per majoria absoluta del nombre legal de Consellers. Si en dues sessions consecutives no s'assolís el quòrum indicat, serà vàlid l'acord pres per majoria de vots dels assistents a la tercera sessió.

En cas de vacant, l'Ajuntament convocarà concurs o concurs-oposició dintre dels seixanta dies següents.

Article 218. Dintre els cinc primers dies de produir-se la vacant de Secretari l'Ajuntament haurà de comunicar-la al Director d'Administració Local.

Article 219. Un cop produïda la vacant l'Ajuntament podrà nomenar Secretari interí per un acord pres per majoria de vots. L'acord de nomenament i el nom de la persona en la qual hagi recaigut haurà de comunicar-se en la mateixa forma i temps que determina l'article anterior.

Article 220. Tots els nomenaments de Secretaris interins hauran de recaure forçosament en persones que posseeixin les condicions que per a exercir-les en propietat exigeix aquesta Llei.

Secció 4.ª

Drets dels Secretaris

Article 221. Reglamentàriament s'estatuïrà respecte a permutes, llicències, excedències, sou, jubilacions, pensions i assegurances socials vigents dels Secretaris.

Article 222. Quan el Secretari hagi prestat servei en diferents Corporacions, les jubilacions i pensions seran satisfetes per aquelles a prorratgeig amb el temps de servei prestat a cadascuna.

En defecte d'acord, l'esmentat prorratgeig serà fet pel Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya.

Article 223. La Generalitat organitzarà, amb col·laboració de les entitats representatives dels Municipis i dels Secretaris, una Mutualitat per a drets passius dels Secretaris municipals, determinant les normes del seu funcionament i fixant les aportacions a càrrec dels Ajuntaments i Secretaris.

Secció 5.ª

Incapacitats i Incompatibilitats

Article 224. No podran ésser nomenats Secretaris els que tinguin plets pendents amb l'Ajuntament, els deutors de qualsevol caràcter a cabals municipals, els condemnats per delictes comuns, els incapaços civilment, i els incapacitats per aplicació de la Llei penal.

Article 225. El càrrec de Secretari és incompatible amb tot altre que tingui relació directa o indirecta amb l'administració municipal.

Als Secretaris els seran aplicables les incompatibilitats establertes en l'art. 53 d'aquesta Llei.

Article 226. Els Secretaris que siguin elegits Consellers i exerceixin el càrrec d'Alcalde, Alcalde substitut o Conseller Regidor, no podran tornar a ocupar la Secretaria de la Corporació fins passat cinc anys des del dia que hagi cessat en l'exercici del càrrec d'elecció popular.

Secció 6.ª

Correccions disciplinàries i inamovilitat

Article 227. L'Ajuntament sancionarà les faltes que cometin els Secretaris. En els Municipis on funcioni la Comissió de Govern municipal, la facultat discriminadora i sancionadora, correspondrà a aquest organisme, llevat el cas de destitució, que sols pot resoldre la Corporació municipal.

Article 228. Són faltes greus:

Primera. — L'ocultació maliciosa de qualsevol causa d'incapacitat o d'incompatibilitat que tingui el Secretari.

Segona. — La insubordinació o desobediència greus.

Tercera. — La condemna per delictes comuns que porti anexe la pena de presó menor.

Quarta. — La triple reincidència en falta lleu.

Cinquena. — La realització d'actes que perjudiquin públicament el bon nom del funcionari, si no s'esmena després de l'advertiment per escrit de l'Alcaldia.

Sisena. — L'agenciament d'affers que tinguin relació amb l'Ajuntament fet amb ànim de lucre o proporcionant-lo a tercera persona.

Setena. — L'abandonament del càrrec sense justificació per més de vuit dies.

Vuitena. — La incompetència notòria del Secretari per al normal exercici del càrrec.

Article 229. Són faltes lleus:

Primera. — La insubordinació i la desobediència lleus.

Segona. — La desídia i la negligència.

Tercera. — L'agenciament d'affers que tinguin

relació amb l'Ajuntament si no ve comprès en el número 6 de l'anterior article.

Quarta. — L'abandonament del càrrec sense justificació, per menys de vuit dies.

Article 230. Les faltes greus podran sancionar-se amb apercibiment, suspensió de càrrec i sou fins a quinze dies, i en cas de repetició fins a trenta dies.

Article 231. No podrà imposar-se cap sanció sense prèvia formació d'expedient amb audiència del Secretari afectat; aquest podrà per si o per delegació fer en l'expedient les peticions i proposta de prova oportunes en defensa del seu dret. Cas de denegació de prova per l'instructor el Secretari tindrà facultat de recórrer davant la Comissió de Govern o l'Ajuntament en ple si aquella no existeix. La resolució d'aquest recurs serà inapelable, però el recurrent té dret a reproduir la proposta de prova en el recurs contencioso-administratiu que pugui interposar en la forma determinada en el títol corresponent d'aquesta Llei.

L'expedient haurà d'ésser resolt en el termini màxim de trenta dies de la fermesa de l'acord d'instruir-lo, passat el qual sense decisió s'entendrà sobresegut automàticament.

Article 232. Contra tots els acords de sanció el Secretari interessat podrà interposar el recurs contencioso-administratiu.

CAPÍTOL II

Dels Interventors municipals

Article 233. Tots els Ajuntaments el Pressupost ordinari dels quals excedeixi de 500.000 pessetes, tindran l'obligació de nomenar un Interventor de cabals municipals.

Article 234. Cada Ajuntament comprès en aquesta obligació nomenarà el seu Interventor entre Professors Mercantils amb Llicenciatura de l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat. El nomenament es farà mitjançant concurs o oposició, dintre els terminis i condicions que fixa l'art. 217 per al nomenament de Secretaris. Seran exigides les mateixes condicions als Sots-Interventors.

Article 235. Seran funcions de l'Interventor:

- a) Portar la comptabilitat.
- b) Dirigir l'organització dels serveis al seu càrrec.
- c) Tenir cura que els ingressos i els pagaments siguin aplicats a les respectives consignacions del Pressupost.
- d) Sotmetre a la signatura de l'Alcalde els lluraments expedits per a abonament de despeses, una vegada estigui complerta la justificació corresponent.
- e) Intervenir en la formació dels Pressupostos ordinaris i extraordinaris i produir els informes exigits per la Llei.
- f) Formar els conceptes de Pressupostos i tots aquells que per raó de la comptabilitat siguin necessaris per a la bona i clara expressió de la ges-

tió municipal, i fer el mateix amb la documentació estadística complementària.

g) Fiscalitzar les nòmines dels havers del personal, per tal que vinguin ajustades a la categoria de llurs nomenaments i als serveis prestats.

h) Informar els expedients de fiances, reintegraments, devolucions o qualsevol de caràcter econòmic que els sigui demanat.

i) Intervenir en la redacció de cartes econòmiques i contractes de caire econòmic o financer.

j) Guardar una de les claus de la caixa municipal, i assistir a tots els arqueigs, tant ordinaris com extraordinaris.

l) Tenir cura que periòdicament siguin practicades les liquidacions pels organismes de recaptació, tant en període voluntari com en l'executiu.

m) Informar sempre que li sigui demanat sobre la situació econòmica del Municipi.

Article 236. Els Interventors seran responsables personalment dels danys que per omissió siguin causats en l'erari municipal, i singularment:

- a) Quan es faci pagaments sense consignació ni acord municipal que ho disposi o amb contravenció de disposicions legals que ho permetin;
- b) Quan les fiances exigibles no estiguin constituïdes en la quantia i la forma establertes en cada cas;
- c) Quan no donin compte de retard que existeix en els cobraments de les exaccions municipals;
- d) Quan els fons i valors municipals estiguin dipositats en poder de particulars, agents o representants i no en les caixes de l'Ajuntament, llevat el cas que aquest hagi contractat el servei de Tresoreria parcialment o totalment amb un Banc o Societat de Crèdit;
- e) Quan en els pagaments siguin infringides les prioritats que es deriven de títols legítims preferents o del caràcter inexcusable i inajornable d'algunes obligacions.

Article 237. Els Interventors hauran d'assistir a les sessions en que es tracti de l'estudi i aprovació dels Pressupostos i a les altres que l'Alcalde consideri convenientes.

Article 238. Seran aplicables als Interventors en matèries de drets, incapacitats, incompatibilitats, correccions disciplinàries i inamobilitat els preceptes continguts en els arts. 221 a 232, ambdós inclusius.

CAPÍTOL III

Dels altres funcionaris municipals

Article 239. Els Ajuntaments fixaran en els Reglaments respectius les normes referents a l'ingrés dels funcionaris, essent sempre indispensable l'oposició o el concurs pels que tinguin caràcter tècnic o directiu. En els concursos l'Ajuntament establirà les normes de preferència a tenir en compte en la graduació dels mèrits.

Article 240. Per a presentar-se en un concurs o en una oposició a places administratives de caràcter directiu, serà necessari ésser Llicenciat de l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat de Catalunya.

Article 241. El nomenament de funcionaris permanents i interins serà fet per la Corporació Municipal. En els Ajuntaments on funcioni la Co-

missió de Govern el nomenament de funcionaris interins serà de la competència del dit organisme.

Article 242. Cada Ajuntament formarà un Reglament per als seus empleats, en el qual seran determinades les condicions de l'ingrés, ascens, les obligacions del càrrec, sous, drets passius i les sancions.

Article 243. — Els funcionaris municipals seran inamovibles. La destitució d'aquests sols podrà acordar-se per existir una causa greu.

Tindran caràcter de faltes greus : a) La manca reiterada d'assistència a l'Oficina ; b) Abandó del servei ; c) La negligència persistent en el tràmit dels assumptes que els funcionaris tinguin encomanats ; d) La insubordinació, el desacatament o la desobediència greus ; e) L'emissió d'informes que revelin negligència o ignorància inexcusables, o injustícia notòria ; f) La comissió de fets que tinguin caràcter de delictes comuns ; g) La falta de probitat ; h) L'agenciament d'affers que tinguin relació amb l'Ajuntament, i i) La doble reincidència en una falta lleu.

Les altres faltes seran considerades lleus.

Les faltes lleus poden ésser sancionades amb l'apercibiment i la suspensió d'havers d'un a trenta dies. Les greus podran ésser sancionades amb la suspensió, des d'un mes a un any, o amb la destitució.

Per a la imposició d'aquestes sancions caldrà la formació prèvia d'expedient, en el qual serà donada audiència a l'interessat. Els reglaments de cada Corporació determinaran la tramitació dels expedients que tinguin per objecte sancionar la conducta dels seus empleats.

Article 244. La destitució del funcionari solament podrà ésser acordada per la Corporació municipal. El funcionari podrà encomanar la seva defensa a una tercera persona i sollicitar la pràctica de proves. Serà aplicable en aquests casos el que es disposa en els arts. 231 i 232 d'aquesta Llei.

ARTICLES TRANSITORIS

Primer. — El dret a exercir el càrrec de Secretari comprèn, també, regulat per la distribució de categories que assenyala l'art. 213, els que vénen determinats en la següent enumeració i classificació :

Primera categoria. — Els actuals Secretaris d'Ajuntaments que per raó de la precedent legislació tenien reconeguda capacitat per a ocupar places de primera categoria.

Segona categoria. — a) Els altres actuals Secretaris que reconeixia la legislació precedent, si bé, per raó de la distribució de categories que determina la present Llei, el dret a ocupar les places en poblacions de més de 4,000 habitants s'atorga només als que exerceixin o hagin exercit en propietat el càrrec en Municipis superiors a aquest cens de població i als que sense exercir-lo o haver-lo exercit demostrin llur suficiència en examen especial davant de l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat.

b) Els actuals Llicenciats de l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat.

Tercera categoria. — a) Els actuals Secretaris que la legislació precedent els reconeixia el dret.

b) Els Oficials primers de Secretaria dels Municipis de més de 3,000 habitants que en el moment de la promulgació d'aquesta Llei portin més de vuit anys de serveis i demostrin llur competència en examen especial davant de l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat.

Segon. — El dret d'exercir el càrrec d'Interventor comprèn també els que vénen determinats en la següent enumeració :

a) Els actuals Interventors de cabals municipals que en virtut de la legislació precedent tinguin reconeguda capacitat per a exercir el càrrec.

b) Els funcionaris dels Ajuntaments de Catalunya que portin un mínim de cinc anys exercint sense interrupció el càrrec d'Interventor en Municipis el pressupost dels quals excedeixi, quan menys en els tres anys últims, de la xifra de 300,000 pessetes, i

c) Els funcionaris de la Generalitat de Catalunya que posseint el títol de Professor Mercantil exerceixin places de categoria no inferior a Oficial primer en les Seccions d'Hisendes Locals i hagin guanyat el càrrec per oposició.

Palau del Parlament, 12 de juny del 1934. — El President, Francesc Arnau.»

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de dijous

1. Precs i preguntes.
2. Discussió del dictamen de la Comissió, sobre diversos articles de la segona part del Projecte de Llei Municipal de Catalunya.

(S'aixeca la sessió a tres quarts de vuit de la vetlla.)

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

de coordinació i control sanitaris públics

TÍTOL I

CONCEPTE I DEFINICIÓ

Art. 1.º Establerts per la Llei de Bases d'Organització Sanitària els serveis i les funcions mínimes sanitàries i d'Assistència Social dels Municipis de Catalunya, cal estructurar-ne una acurada coordinació per tal que siguin constantment vigilats i controlats pel Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat.

Per tal d'assolir la coordinació i el control damunt dits, els serveis sanitaris de la Generalitat delegaran permanentment la seva autoritat als Alcaldes, Caps dels Centres Sanitaris Comarcals i Locals i Delegats sanitaris; comptaran amb el Consell i l'assessorament de les Junes de Sanitat i Assistència Social, organitzades per mitjà d'aquesta Llei; i fins amb el suport consultiu de les Institucions tècnico-professionals i dels tècnics especialitzats de reconeguda solvència científica de Catalunya, de la República espanyola i de l'estranger.

Ultra l'organització de les Junes esmentades en el paràgraf anterior, els Serveis Sanitaris de la Generalitat muntaran i organitzaran una Oficina tècnico-sanitària, amb les seves diverses especialitzacions, que serà informativa i àdhuc executiva en la forma de portar a la pràctica les realitzacions sanitàries que impliquin la resolució d'urgents o greus problemes sanitaris de caràcter general o afectin importants aspectes locals sanitaris.

TÍTOL II

ORGANISMES SANITARIS

Art. 2.º Els organismes assessors i informadors de caràcter sanitari estaran

constituïts per la Junta Superior; les comarcals i municipals de Sanitat i l'Oficina tècnico-sanitària.

DE LA CONSTITUCIÓ I LES FUNCIONS DE LES JUNTES DE SANITAT

A. — Junta Superior de Sanitat

Art. 3.º La Junta Superior de Sanitat serà l'organisme suprem sanitari i tindrà a càrrec seu les funcions següents:

a) L'alta informació i consulta de tots els problemes sanitaris que, per llur intensitat o extensió puguin afectar tot el territori de Catalunya, el de la República espanyola o altres països de l'estranger.

b) La resolució definitiva de totes les qüestions que li elevin les Junes Comarcals de Sanitat, en els casos següents:

1.º Quan, en la tramitació i resolució dels assumptes de llur competència, els acords no hagin estat presos per la majoria absoluta de llurs components. 2.º Quan ho demani la presidència i ho accepti una tercera part dels assistents. 3.º Quan els assumptes a resoldre afectin directament o indirectament altres comarques o, per llurs derivacions, tot el territori de Catalunya, el de la República espanyola o l'estranger.

c) La informació definitiva dels recursos d'alçada interposats davant el senyor Conseller de Sanitat, quan els assumptes hagin emmenat sancions quantioses o greus.

d) La Junta Superior de Sanitat residirà a la ciutat de Barcelona i tindrà les seves reunions a la Direcció dels Serveis de Sanitat de la Generalitat. La compondran els membres següents: 1. President, el Conseller de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat. 2. Vice-President, el Cap dels Serveis Sanitaris. 3. Secretari, el Cap dels Centres Sanitaris

de les comarques barcelonines o, en defecte seu, el Director més antic d'un Centre Sanitari comarcal situat a menys de 100 quilòmetres de Barcelona. 4. Seran Vocals nats: a) El Cap dels Serveis d'Assistència Social de la Generalitat. b) Un representant de la Facultat de Medicina designat pel Claustre. c) Un representant de la Facultat de Farmàcia, designat pel Claustre. d) Un representant de l'Escola de Veterinària designat pel Professorat, o en defecte seu, un Professor Veterinari que exerceixi funcions docents en matèria sanitària, designat pel Col·legi Oficial de Veterinaris de Catalunya. e) Un Professor d'Higiene, designat per l'Acadèmia d'Higiene de Catalunya. f) El Director de l'Institut d'Higiene municipal de Barcelona o, en defecte seu, un representant de la institució, designat pels Caps de Secció. g) Els Caps de les diverses Lluites especialitzades establertes, designats pels Meigs de llurs serveis. h) El Cap dels Serveis de l'Oficina tècnico-sanitària o, en el seu defecte, un Enginyer especialitzat adscrit a la dita Oficina, designat pel seu personal. i) L'Arquitecte Cap dels Serveis de la Generalitat o, en defecte seu un Arquitecte especialitzat en problemes d'urbanisme, designat pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. j) El Comissari de la Generalitat, en les diverses comarques catalanes, o el tècnic sanitari en què ell delegui. k) El President del Comitè permanent d'Indústria de la Generalitat o persona en la qual delegui.

Art. 4.º Seran Vocals consultius o assessors, quan l'estudi o la resolució de determinats problemes ho reclami o ho aconselli i amb caràcter circumstancial: a) El President de l'Acadèmia de Medicina. b) Els Presidents dels Col·legis Oficials de Metges, Farmacèutics, Veterinaris i Odontòlegs de Catalunya. c) El President del Col·legi de Practicants de Medicina de Catalunya. d) La Presidenta del

Collegi de Llevadores. e) El President de l'Associació de Metges d'Hospitals. f) El President de l'Associació de Balnearis i Aigües minero-medicinals. g) El President de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències mèdiques de Catalunya. h) El President de l'Institut mèdico-farmacèutic. i) Els Presidents de les Societats catalanes de Tisiologia, Pediatria, Psiquiatria i totes les altres especialitzacions que es constitueixin. j) Un Metge designat per l'Associació de Metges d'Hospitals i, en defecte seu, pels Cossos facultatius dels Hospitals de Barcelona. k) El Degà del Collegi d'Advocats. l) El President del Collegi d'Arquitectes. m) El President de l'Associació d'Enginyers. n) L'Inspector de Sanitat exterior. o) Un Metge castrense designat per l'Autoritat militar.

Tots els Vocals de les Corporacions anomenades podran excusar llur representació personal, i en aquest cas la Corporació interessada la delegarà en un dels seus membres. Així mateix, la dita representació podrà ésser assistida de dos membres agregats de la pròpia entitat, elegits expressament per a cada cas, sempre que la citació o convit que origini la representació circumstancial impliqui la presentació de ponència respecte l'assumpte o assumptes per als quals hagi estat requerida la Corporació, o sempre que aquesta n'acordi la representació.

Art. 5.ª La Junta Superior de Sanitat tindrà una Comissió Permanent; la formaran: El Vice-President, el Secretari i cinc Vocals nats, designats pel Ple de la Junta en reunió ordinària de cap d'any. Tots els càrrecs d'aquesta Comissió tindran adscrits llurs suplents nomenats també per la Junta.

Art. 6.ª Les reunions del Ple de la Junta seran convocades almenys amb quatre dies d'anticipació i per mitjà de pape-retes, on constaran els assumptes a tractar, signades pel President i el Secretari de la Junta.

Art. 7.ª Les deliberacions del Ple de la Junta tindran sempre per base una ponència per a cada un dels assumptes a tractar, redactada per la Comissió Permanent.

Les resolucions seran adoptades pel vot de la majoria d'assistents.

Art. 8.ª Les reunions de la Comissió Permanent seran convocades pel Cap dels Serveis Sanitaris de la Generalitat, Vice-President de la Junta, amb expressió del seu càrrec ordinari o extraordinari. En aquest darrer cas, constarà a la papereta de citació l'assumpte o assumptes a tractar en la reunió.

Art. 9.ª La Comissió Permanent celebrarà reunió ordinària dintre dels deu dies primers de cada mes i les extraordinàries que calguin.

Art. 10. El Ple de la Junta Superior

de Sanitat es reunirà ordinàriament dues vegades cada any, i eventualment, les vegades que sigui necessari l'aplegament dels seus membres.

Art. 11. Als Vocals assessors de la Junta, en ésser citats per a intervenir en les seves deliberacions i resolucions, caldrà informar-los prèviament respecte el cas concret que motivi la citació, i seran convocats amb l'anticipació deguda segons sigui la peremptorietat de l'assumpte a resoldre o la seva importància i als efectes de la redacció de la corresponent ponència, per part de la Corporació interessada.

B. — Junes Comarcals de Sanitat

Art. 12. Les Junes comarcals de Sanitat es constituïran en la capital de les comarques sanitàries respectives.

Art. 13. Les Junes comarcals de Sanitat tindran a llur càrrec: a) La informació i consulta dels problemes sanitaris que afectin la zona sanitària comarcal de llur jurisdicció.

b) La resolució de les qüestions que li elevin les Junes municipals de Sanitat, en els casos següents: 1. Quan en la tramitació i resolució dels assumptes de llur competència, els acords no hagin estat presos per la majoria absoluta de llurs components. 2. Quan ho proposi llur Presidència i ho acceptin una tercera part dels assistents. 3. Quan els assumptes a resoldre afectin directament o indirectament altres termes municipals o, per llur derivació, alguna altra comarca.

c) L'informe i la tramitació dels recursos d'alçada que les Junes locals o els ciutadans interposin davant el senyor Conseller de Sanitat o al Cap dels Serveis Sanitaris.

d) La informació dels pressupostos municipals en la part que afecti les obligacions sanitàries mínimes dels Municipis de la comarca, sempre que, per part de les Corporacions interessades, s'hagi fet requeriment especial.

e) La proposta, als Municipis de llur jurisdicció, de la realització d'obres sanitàries que considerin indispensables per al millorament de la salut pública, basada sempre en les dades estadístiques locals.

f) L'organització comarcal de la propaganda sanitària i de divulgació de coneixements higiènics, d'acord amb els objectius del Centre i Nuclis Sanitaris comarcals i locals de llur jurisdicció.

Art. 14. — Les Junes Comarcals de Sanitat estaran formades de la manera següent:

a) Un President: Delegat del senyor Conseller de Sanitat.

b) Un Vice-President: L'Alcalde de la ciutat, capitalitat de la comarca respectiva.

c) Un Secretari: El Cap del Centre Sanitari Comarcal corresponent.

d) Vocals: Un representant del Collegi Oficial de Metges amb residència i exercici en la zona sanitària corresponent.

Un representant del Collegi Oficial de Farmacèutics en les mateixes condicions.

Un representant del Collegi Oficial de Veterinària en les mateixes condicions.

Un Metge de les Lluites especialitzades nomenat pels que hi són adscrits.

Un Secretari de la Junta comarcal d'Assistència Social.

Un Enginyer especialitzat on n'hi hagi.

Un Metge de l'Hospital comarcal elegit entre els facultatius.

Un Alcalde elegit entre els de poblacions fins a 3,000 habitants.

Un Alcalde elegit entre els de poblacions de més de 3,000 habitants.

Un Mestre nacional amb residència a la Capitalitat del centre.

Una Mestra nacional amb residència a la Capitalitat del centre.

e) Els Vocals assessors: Tots els elements de Corporacions públiques o privades de la comarca que les Junes creguin convenient d'adscriure o de convidar eventualment a llurs deliberacions, d'acord amb les necessitats o conveniències de l'estat sanitari del territori de llur jurisdicció.

Art. 15. Les Junes Comarcals de Sanitat tindran una Comissió Permanent formada per:

a) El Delegat del senyor Conseller que actuarà de President.

b) El Cap del Centre Sanitari que actuarà de Secretari.

c) L'Enginyer de la Junta o en defecte seu un altre Vocal.

d) Un tècnic Sanitari de la Junta.

Per a cada un dels càrrecs de la Comissió Permanent, el Ple de la Junta nomenarà els suplents corresponents, a l'objecte que no sofreixin interrupció les seves tasques.

Art. 16. El Ple de les Junes comarcals de Sanitat haurà de reunir-se quan les necessitats ho aconsellin i almenys un cop cada tres mesos.

La Comissió Permanent s'haurà de reunir almenys una vegada al mes.

C. — Junes municipals de Sanitat

Art. 17. A tots els Municipis de Catalunya es constituïrà una Junta municipal de Sanitat i Assistència Social. En els de cens inferior a 5,000 habitants hi haurà una sola Junta, i en els que excedeixin de 5,000 habitants i no depassi dels 10,000, serà potestatiu dels Ajuntaments respectius el constituir dues Juntes, una de Sanitat i una altra d'Assistència.

cia Social o que una sola Junta Local continuï encarregada d'unes i altres funcions; en els Municipis en els quals el cens ultrapassi els 10,000 habitants, serà forçós que es constitueixi una Junta per cada funció o activitat.

Les funcions d'assistència social seran determinades en el seu dia per la Llei.

Quant a funcions de sanitat, les Junes Locals tindran adscrites les següents:

a) Formular la reglamentació dels Serveis Sanitaris encomanats al Municipi. La dita reglamentació serà presentada a l'Ajuntament i, un cop discutida i aprovada per aquest, serà elevada, per a la seva sanció, al Departament de Sanitat i Assistència Social de Generalitat de Catalunya.

b) Informar a les Autoritats de tots els assumptes de llur competència.

c) Proposar a l'Ajuntament totes les obres i activitats sanitàries convenients.

Art. 18. Les Junes locals de Sanitat seran presidides per l'Alcalde i integrades per dos Consellers municipals, almenys, i per les representacions tècniques, entitats oficials i particulars que es determini en el Reglament.

DELEGACIONS SANITÀRIES

Art. 19. Als Municipis rurals on hi hagi més d'un nucli de població que passi d'un 40 per 100 del cens oficial, es constituïran delegacions sanitàries formades pels representants del Municipi en el nucli interessat i dos membres més, si fos possible tècnico-professionals sanitaris o representants d'entitats o organismes constituïts al nucli, designats pel respectiu veïnat i prèviament acceptades per l'Ajuntament.

Art. 20. Les funcions d'aquestes delegacions sanitàries seran d'informació dels assumptes a tractar en el Ple de la Junta i de tramitació de tots aquells altres que el Reglament determini.

Art. 21. Les Junes Locals de Sanitat rebran les comunicacions de l'Alcalde en nom propi o en representació de l'Ajuntament.

Art. 22. Les Junes Locals de Sanitat i llurs delegacions es reuniran ordinàriament quan ho fixi el respectiu Reglament i sempre que les convoqui l'Alcalde o el representant del Municipi.

Art. 23. Les Junes Locals de Sanitat i Assistència Social i llurs delegacions portaran un llibre d'actes de les reunions que celebrin, redactades pel Secretari de la Junta, autoritzarà el primer full el Cap del Centre Sanitari comarcal corresponent. Les actes portaran el segell de la Junta i les signaran tots els concurrents.

D. — Oficina tècnico-sanitària

Art. 24. — El Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat organitzarà una Oficina tècnico-sanitària que exercirà les funcions següents:

a) Informar i aprovar tots els projectes d'obres sanitàries de caràcter general públic que tractin de realitzar els Ajuntaments de Catalunya, sempre que les dites obres siguin objecte de concurs o subhasta, d'acord amb les normes estatuides per la Llei Municipal.

b) Confeccionar plans, projectes i estudis de tota mena d'obres que s'hagin de destinar a serveis sanitaris de caràcter general o local.

c) Assessorar i aconsellar Municipis, entitats o particulars respecte a projectes de caràcter sanitari, sempre que en sigui requerida o pregada.

Art. 25. L'Oficina Central Tècnico-Sanitària desenvoluparà les seves activitats i es distribuirà en totes les seccions que calguin per al millor despatx i tràmit dels assumptes sotmesos al seu estudi, informació o resolució.

Art. 26. El Departament de Sanitat i Assistència Social muntarà l'Oficina tècnico-sanitària central a la ciutat de Barcelona, adscrits als Serveis Sanitaris de la Generalitat, i nomenarà el personal tècnic qualificat oficialment a mesura que el desenvolupament de les seves funcions ho faci necessari, per rigorós concurs o concurs-oposició.

Art. 27. — A cada una de les actuals Comissaries de la Generalitat, i les que fixi la Divisió político-administrativa de Catalunya, podrà ésser muntada una Oficina tècnico-sanitària, filial de l'Oficina tècnico-sanitària central, que curarà de la tramitació dels expedients dels territoris de la seva jurisdicció, quan es tracti d'obres de pressupost inferior a 15,000 pessetes i amb les limitacions que el Reglament fixarà.

TÍTOL III

FORMES DE COORDINACIÓ DE SERVEIS I CONTROL SANITARI

Art. 28. Als efectes del millor desenvolupament dels serveis i de l'encaïment de les funcions sanitàries, són establertes les formes següents de coordinació entre els Organismes, Institucions i Autoritats sanitàries.

Primera. — La Junta Local de Sanitat elevarà anualment a l'Ajuntament respectiu, un informe respecte els serveis públics sanitaris de compliment obligatori per part dels Municipis. D'aquest informe en serà remesa còpia al Centre Sanitari Comarcal.

Segona. — Les Junes Locals de Sanitat formularan el Reglament sanitari local i després de discutit i aprovat per l'Ajuntament respectiu, serà elevat a la sanció del Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya.

Tercera. — Les Junes Locals de Sanitat redactaran anualment una succinta memòria de l'estat sanitari del Municipi, el qual la trametrà al Centre Sanitari Comarcal corresponent.

Quarta. — Les Junes Locals de Sanitat informaran totes les denúncies sanitàries de les quals els sigui donat compte per l'Alcalde. Obriran per cada una d'elles l'expedient oportú i proposaran a l'Autoritat corresponent l'adopció de les mesures que calguin per a corregir les transgressions denunciades.

Cinquena. — Tot ciutadà pot acudir denunciant una transgressió sanitària al Centre Comarcal respectiu, quan no es consideri atès per l'Ajuntament corresponent.

Sisena. — Les Autoritats sanitàries centrals i les de les comarques i Municipis es dirigiran mútuament les comunicacions sense mitjançar autoritat política i administrativa de cap mena.

Setena. — Els Alcaldes i Ajuntaments facilitaràn a les Autoritats sanitàries tots els mitjans de compliment de resolucions de caràcter sanitari dictades pel Departament de Sanitat de la Generalitat.

Vuitena. — Els Ajuntaments, per mitjà del seu representant a les Junes locals de Sanitat, donaran compte a aquestes:

a) De les denúncies de caràcter sanitari que hagin rebut dels ciutadans, als efectes de l'obertura de l'oportú expedient.

b) Dels expedients d'obertura d'establiments públics i particulars, així com dels estatges de nova construcció, als efectes de l'informe sanitari corresponent, que ha de precedir la dita obertura i la concessió del definitiu permís de construcció, i que redactarà el Secretari tècnic de la Junta.

c) De tot projecte de construcció de vies públiques i establiments sanitaris municipals, als efectes de la seva tramitació i ulterior elevació a la Junta Superior de Sanitat de Catalunya i si s'escau, a l'Oficina tècnico-sanitària.

Novena. — Els Centres Sanitaris comarcals i els nuclis i subnuclis sanitaris locals estaran en mútua relació constant amb els Ajuntaments, Junes de Sanitat i Assistència Social, a l'objecte d'evitar dobles serveis i per a millor i més metòdic desenvolupament de les funcions sanitàries.

Desena. — L'ampliació de sancions autoritzades per la Llei Municipal de Catalunya implicarà sempre el previ informe

dels Organismes sanitaris de la Generalitat que en cada cas correspongui.

Onzena.—Els Centres sanitaris comarcals, publicaran trimestralment un breu resum de l'estat sanitari de la zona de llur jurisdicció; en cas necessari hi afegiran totes les mesures d'higienització a practicar per les Autoritats i ciutadans, als efectes de la profilaxi anti-infecciosa. Trametrà còpia d'aquest resum trimestral a la Direcció dels Serveis de Sanitat, als efectes de la confecció de la nota oficial total de Catalunya per a coneixement de tots els ciutadans.

Dotzena.—Els Caps dels Centres Sanitaris comarcals trametrà trimestralment al Departament de Sanitat el nombre i resultat dels serveis d'inspecció practicats amb nota de les transgressions sanitàries observades i proposta de les corresponents sancions.

Tretzena.—Els Caps dels Centres Sanitaris giraran o ordenaran periòdica-

ment visites d'inspecció a les poblacions de la respectiva zona sanitària, i trimestralment n'evacuaran l'informe al Cap dels Serveis de Sanitat. Deixaran anotat el resultat de llur visita al llibre registre de Centre i al d'actes de la corresponent Junta local de Sanitat.

Catorzena.—Les Juntes locals de Sanitat de tots els Municipis podran reclamar totstamps l'assistència personal i les seves deliberacions dels Caps dels Centres Sanitaris, prèvia exposició, en el requeriment, dels assumptes a tractar en la sessió de referència i avisar amb tres dies d'anticipació.

Quinzena.—Per a facilitar el més ràpid i bon compliment de les ordres emanades de les Autoritats superiors, els Caps dels Centres i Nuclis de Sanitat, rebran gratuïtament el *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya* o la publicació que oficialment el substitueixi, i els funcionaris estaran obligats a catalogar,

encara que sigui en forma abreujada, totes les disposicions de caràcter sanitari que s'insereixin en la dita publicació oficial.

ARTICLE TRANSITORI

Totes les Juntes Locals de Sanitat estan obligades dintre el termini d'un any, a partir de la promulgació d'aquesta Llei, a presentar el Reglament de Sanitat Local a l'Ajuntament respectiu perquè el discuteixi i l'aprovi; després, caldrà que sigui elevat al Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat.

Podran constar-hi les formes d'adaptació de totes les prescripcions legals sanitàries vigents a les condicions i necessitats de cada Municipi.

Palau del Parlament, 13 de juny del 1934.

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

sobre la capacitat jurídica de la dona i dels cònjuges

Art. 1.º La dona té la mateixa capacitat civil que l'home.

Aquesta igualtat no impideix les disposicions particulars a un dels dos sexes, derivades de causes fisiològiques, com la fixació de l'edat núbil i la prohibició a la vídua de contraure nou matrimoni abans d'haver transcorregut el període legal.

Art. 2.º El matrimoni no és causa modificativa de la capacitat d'obrar de la dona.

Art. 3.º La Llei no concedeix al marit autoritat sobre la muller ni li atorga la seva representació.

Art. 4.º Els cònjuges poden exercir professió, ofici, càrrec, comerç o indús-

tria que no els impideixi el compliment dels deures familiars i sense obligar l'altre cònjuge.

Art. 5.º Cadascun dels cònjuges podrà, sense llicència de l'altre, adquirir per títol oneros o lucratiu, alienar i gravar els seus béns, comparèixer en judici i en general, contractar i obligar-se i realitzar tota mena d'actes jurídics.

Això, no obstant, cap cònjuge no pot adoptar sense consentiment de l'altre.

Art. 6.º Els cònjuges poden celebrar entre ells tota mena d'actes jurídics, sense perjudici de la revocabilitat, bé per actes entre vius, bé per actes de darrera voluntat, dels actes realitzats a títol lucra-

tiu. En cap cas, durant la vigència del matrimoni, no podrà l'un d'ells executar els béns de l'altre.

Art. 7.º Queden expressament derogades les disposicions d'excepció a favor de la dona que consignen el «Senatus-consultus Velleianus» l'Authentica «Si qua mulier», el capítol VIII de la novel·la 134, el capítol XI del «Recognoverunt proceres» i el costum I, paràgraf 1 i 2, rúbrica 7 del llibre IV del «Llibre de les costums escrites de la ciutat de Tortosa».

Art. 8.º Aquesta Llei entrarà en vigor el dia 1.º de gener del 1935.

Palau del Parlament, 13 juny del 1934.

